

Tháng Hai, 2024

ẨM?

- Nói tầm bậy, tầm bạ
Vi anh thích Người Ta
Trúng tùm lum, tà la
Mà Người Ta lại... trật.

Lần sau em hãy xả
Cứ để anh nhân nha
Khỏi ám ách, ám a.
Giúp trái tim rộn rã.

*

- Ông không thích ám... áp
Vui lòng tránh ra xa!
Bớt bô lô, ba la
Mặt đà ngàn ngụt lửa.

Đừng đi tìm củi nữa
May mà đi dưới mưa
Nếu ông vẫn chưa chừa
Nói hoài rưng hết lá.
Á Nghi, 29.2.2024

HƯỚNG ĐẠO SINH GIÚP ÍCH CỘNG ĐỒNG

(Cộng Đồng Người Việt Hải Ngoại Tỵ Nạn Chính Trị

là của người Quốc Gia chúng ta chứ không phải của đảng cộng sản VN.
Bất cứ một đoàn thể nào thực hành những điều có lợi cho Cộng Đồng đều phải có **lập trường Quốc Gia vững vàng** thì mới gọi là **giúp ích.**)

*

Tận tâm săn sóc, viếng thăm
Hỏi han, tận lực, âm thầm xả thân.
Đỡ, nâng, an ủi, nhẹ nhàng
Anh em Hướng Đạo hân hoan, rõ ràng

Lòng vô vị lợi miễn bàn
Làm gương, bền chí, tài năng, chuyên cần,
Kiên tâm, vất vả chẳng màng
Thanh cao tư cách, gian nan vượt ngàn!

NHỚ NGƯỜI TRỒNG HOA

Bình không, nước trồng chờ hoa
Hồng, ai hái tặng như xưa mà chờ?
Người trồng an vị bàn thờ
Hoa sân kém nở, cả thơ cũng... buồn!
Á Nghi, 29.2.2024

“THĂM” MÁ

Em thăm Má, nhớ lau chùi, tắm rửa
Cắt móng chân, săn sóc làn da khô
Thoa kem vùng da ngứa ngứa dày vò
Đùng đứng ngó, ôm chụp hình rồi... chạy.

Chút tiền bỏ, dù nhờ ai từ ái
Cũng nhờ tiền, không phải chính tay em
(Má cả ngày buôn bán sức nhão mềm
Đêm vẫn thức ru con lời êm ái.)

Chớ đến viếng: chúi đầu vào... điện thoại,
Hay ngồi nhìn rồi chế nhạo tào lao,
Tã, hãy thay bằng thái độ tự hào
Như Má đã, đêm ngày không quản ngại.

Má nhớ vi bán thân bất toại
Hãy ngọt ngào thay quần áo, chải đầu,
Nhẹ nhàng nhé! Người bệnh cũng biết đau
Nhớ triu mến đáp công lao Từ Mẫu.
Ý Nga, 28.2.2024

THI TÀI

Tim thanh, anh thả vắn thơ êm;
Bỏ tục, chị kèm vắn ngọt thêm
Ấm áp nghĩa ngậm, thâm thúy lắm
Học hoài chưa giỏi chỉ mình em!
Ý Nga, 28.2.2024

MUỐN LÀM “TRƯỞNG” PHẢI LÀM GƯƠNG!

(Thương về các em Hướng Đạo Sinh LÂM VIÊN 2 và các em sinh viên.)

*

Bung lều mà không đóng cọc

*

Kẻ nào vọng ngoại, vô thân,
Nhiều lần xáo trộn bất an Đội, Đoàn;
Tự cao, nhạo báng Cờ Vàng
Sân si, tự đại, đầu hàng Việt gian:
Anh em phải sớm lo toan
Chuyện không đơn giản! Nguy nàn ly tan!
Ý Nga, 27.2.2024

Gió sẽ thổi lều về đâu?
Căn nhà đâu chỉ cần nóc
Nền móng luôn phải đi đâu!

Công ơn sinh dưỡng khổ nhọc
Mẹ cha gầy dựng: biết bao!
Em nhớ chăm học, hiểu thảo
Đề dạy em út về sau!
Ý Nga, 27.2.2024

NIỀM VUI BÌNH DỊ SAU NGÀY TẾT GIÁP THÌN 2024

Thế là những ngày Tết Giáp Thìn 2024 đã qua mau và bây giờ chúng ta lại trở về với các sinh hoạt thường nhật trước đây. Quý ông bà nội ngoại vẫn tiếp tục chăm sóc, thương yêu các cháu nhỏ, giúp ba mẹ của chúng an tâm đi làm kiếm tiền về nuôi con. Tuổi trẻ học trò vẫn tiếp tục đi học ở nhà trường. Người lớn trẻ nhỏ có những sinh hoạt khác nhau trong đời sống hiện tại, miễn là có sức khỏe và bình an là được, là tốt lắm rồi.

Người viết cũng thường đi tìm những tài liệu, những bài viết vui vui, nhưng ta cũng có thể học được những điều hay lạ, hữu ích từ những câu chuyện này để mà thay đổi cách suy tư, quan niệm sống, giúp cho đời sống của mình thoải mái, nhẹ nhàng, vui vẻ hơn lên.

Xin mời Bạn cùng đọc với tôi những ý tưởng hay hay, vui vui qua bài thơ *ĐƯỢC VÀ TỐT* dưới đây. Bài thơ hay này do sư cô Huệ Hương chuyển tiếp đến với người viết lâu rồi, người viết thấy hay và hợp với đời sống hiện tại nên xin được tiếp tục chia sẻ tiếp với bạn hữu đọc cho vui. Kính tri ân Sư Cô Huệ Hương.

ĐƯỢC VÀ TỐT

Sống một kiếp người, bình an là được.
2 bánh 4 bánh, đi được là được.
Tiền ít tiền nhiều, đủ ăn là được.
Người xấu người đẹp, dễ coi là được.
Người già người trẻ, miễn khỏe là được.
Nhà giàu nhà nghèo, hòa thuận là được.
Ông xã về trẻ, miễn về là được.
Bà xã cần nhân, chăm lo là được.
Khi con còn nhỏ, dạy dỗ thật nghiêm.

Tiến sĩ cũng được, bán rau cũng xong.
Sau khi trưởng thành, ngoan ngoãn là được.
Nhà to nhà bé, có chỗ ở là được.
Hàng hiệu hay không, mặc được là được.
Tất cả phiền não, biết xả là được.
Kiên trì cố chấp, biết bỏ xuống là được.
Không phải có tiền, muốn gì cũng được.
Tâm tốt việc tốt, có thể thay đổi số mệnh.
Ai đúng ai sai, trời biết là được.
Tu phúc tu thân, kiếp sau càng tốt.
Thiên địa vạn vật, tùy duyên là tốt.
Có rất nhiều việc, nhìn xa trông rộng
Mọi người đều tốt, ngày ngày đều tốt.
Anh tốt, tôi tốt, thế giới sẽ tốt.
Nói tóm lại, tri thức là quan trọng nhất.
Nói nhiều như vậy, hiểu được là tốt.
Vẫn còn chưa hiểu, xem lại 2 lần.

(Nguồn: bài thơ không đề tên tác giả - do email của sư cô Huệ Hương chuyển đến.)

Người viết cũng thường nói với phu quân của người viết rằng: "Xin hãy sống lạc quan yêu đời một tí, bớt nghe những bản nhạc buồn rên rỉ, bớt đọc những bài thơ, bài viết thở than suốt mướt, trách mắng lẫn nhau, bớt xem những phim, hình ảnh hành động tàn bạo. Cuộc đời đã là bể khổ rồi, chúng ta cần phải vui lên mà sống, chứ thở than than thở hoài càng mang thêm bệnh nữa, chứ chẳng có lợi ích gì cả.

Người viết cũng từng đã "ba chìm, bảy nổi, chín cái lênh đênh" nhưng rồi cũng phải chấp nhận những gì đã làm cho mình không vui, đứng dậy và tiếp tục đi tiếp vì không ai giúp mình bằng mình tự lo, tự giúp mình trước nhất. Không xem phim, xem hình ảnh tàn bạo để các chủng tử tàn ác đó không lưu trữ trong tiềm thức của mình chờ giờ xuất hiện.

Người viết thích uống trà vì khi uống trà ta thấy tâm hồn ta lắng đọng lại qua hương vị thơm ngon nhẹ nhàng của trà chứ không phải cái ngọt ào ào đến như khi tôi uống một ly coca.

Cô cháu nội Mya cũng biết ý bà nội nên đã tặng bà nội chiếc ấm trà rất đẹp với một hộp trà xanh để bà nội thưởng thức khi ăn bánh trung thu hay trong những lúc mưa rơi tuyệt lạnh ngồi bên song cửa uống trà cho ấm lòng một chút.

Người viết thích uống trà nên đã thực hiện youtube Trà Thiền và thực hiện các Board về trà trên website Pinterest của người viết để quý bạn đồng tâm cảm cùng thưởng thú với người viết. Mời bạn cùng xem với tôi nhé.

1-Youtube Trà Thiền Sương Lam thực hiện

Hãy tận hưởng hương trà đầy thiên vị trong một ít phút giây tĩnh lặng hiện tại.

<https://www.youtube.com/watch?v=IActYyB5xlc>

2-Board Tea 71 Pins

<https://www.pinterest.com/suonglamportland/tea/>

3-Board Uống Trà - Drink Tea 168 Pins

<https://www.pinterest.com/suonglamportland/u%E1%BB%91ng-tr%C3%A0-drink-tea/>

Trong khi đi tìm tài liệu để viết bài hôm nay, tôi tìm được bài thơ hay của Thầy Thích Tánh Tuệ đăng trong Blog BanMaiHong's Blog nên xin phép bạn biên tập trang nhà BanMaiHong cho phép tôi được mang về đây chia sẻ với bạn hữu vì thầy Thích Tánh Tuệ cũng đồng một ý nghĩ như tôi khi viết về trà.

Xin mời quý bạn cùng thưởng thức và xin cảm ơn BBT BanMaiHong's Blog.

Kính tri ân Thầy Thích Tánh Tuệ

[Bên Tách Trà Cuối Năm – Như Nhiên – Thích Tánh Tuệ](#)

Thân ái mời nhau một tách trà
Mình ngồi quán niệm một năm qua
Một năm bước tới hay lùi lại
Đường Đạo đã gần hay vẫn xa
Ngày vẫn trôi ngày, năm hết năm
Ngon đèn Tinh thức sáng trong tâm?
Mình đang thực Sống hay tồn tại,
Đã quyết lòng buông những lạc lảm?
- Mời bạn ngồi yên với Đạo tình
Cho hồn lắng đọng giữa lời Kinh
Xuân lai, xuân khứ... lòng thanh thản
Bên tách trà Xuân thấy lại mình...

Như Nhiên - Thích Tánh Tuệ

Ngày Mừng Một Tết, các thành viên gia đình Nguyễn Hữu đã cùng nhau đi lễ chùa đầu năm mới như truyền thông Ba Má chúng tôi đã làm trước đây.

Xin được chia sẻ với quý bạn thân yêu của tôi niềm vui ngày Mừng Một Tết Giáp Thìn 2024 qua youtube dưới đây:

1-Gia Đình Nguyễn Hữu đi lễ chùa Mừng Một Tết Giáp Thìn

<https://www.youtube.com/watch?v=gs9vzFLQTgQ>

Một niềm vui khác là cậu công tử nhà tôi từ Las Vegas về ở với ba mẹ trong những ngày Đông lạnh lẽo nên ngôi nhà nhỏ của chúng tôi thấy ấm lên đôi chút dù bên ngoài thời tiết giá lạnh vô cùng.

Ngoài những buổi cơm ăn ở nhà do mẹ nấu, cậu công tử đã chở ba mẹ đi ăn nhà hàng bên ngoài để thay đổi khẩu vị vì cả hai "lão trượng" và "lão bà bà" không dám lái xe ban đêm, rất nguy hiểm đối với người già.

Mời bạn cùng vui với gia đình nhỏ bé chúng tôi nhé.

2-Youtube Gia đình Minh Sương Vương ăn cơm gia đình ở nhà:

<https://www.youtube.com/watch?v=KqSmfzK3U1M&t=43s>

3- Youtube MSV đi ăn tối ở nhà hàng 2-25-24

<https://www.youtube.com/watch?v=1g4B9-VZd0Q>

Xin hãy vui mà sống với cái tâm an lạc, nếu có thể được, phút giây nào mừng phút giây đó. Hạnh phúc đến từ những điều bình dị đó, bạn ạ. Bạn đồng ý với tôi chăng?

Chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình

nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-Mctn 701-ORTB 1131-2282024)

CHO TUI HỎI

Cho tui hỏi rứa chừ xuân nơi Huế
Phan Bội Châu có tấp nấp rộn ràng
Trần Hưng Đạo lớp người đi đạo Tết
Chợ Đông Ba hoa quả chất xinh hàng.

Cho tui hỏi mấy O trên đường phố
Có khoe màu áo đẹp về thướt tha
Trường Tiền đón chào O trong nắng gió
Hay vương đầy mái tóc hạt mưa sa.

Cho tui hỏi rứa chừ mai đã nở
Trước sân nhà báo hiệu bóng xuân sang
O hàng xóm còn ngồi bên khung cửa
Đệt mảnh đời theo những mũi len đan.

Cho tui hỏi rứa còn đụn bánh tét
Bếp than hồng rơm mùt ngọt ấm êm
Vả pháo nổ đòn tan chờ đón Tết
Lòng hân hoan thấm gió lạnh qua thêm.

Cho tui hỏi rứa chừ sông Hương chảy
Có còn ai ngồi giặt áo bên bờ
Vang tiếng hát đờ đưa hò mái nhì
Nhìn con đò trôi dạt mắt thâm ngơ.

Cho tui hỏi mùa đông còn ngập lụt
Mưa dầm dai hay nắng điểm hanh vàng
Rồi đêm vắng nghe chuông chùa vọng lại
Giấu nỗi buồn lặng ngắm ánh trăng tan.

Cho tui hỏi chuyện rặng tê về Huế
Thương lắm tê... nhớ mãi bóng quê hương
Xuân đã tới bên ni sâu lắng đọng
Xin trả lời kẻ bỏ Huế tha phương

Minh Thúy Thành Nội
Tháng 2/2024

CHƯA CẠN ĐAM MÊ

Xuân vừa ẩm nộ hồng đào
Đất gom sương muối pha màu trắng phiêu
Hiên đời tĩnh lặng tịch liêu
Nghiêng vai thả xuống nhẹ hều... thành thời.

Không gian mưa lất phát rơi
Hoa chao cánh bướm cành rời thân cây
Mềm mại chén can chén đầy
Xuân trảy tình người ngời đầy nhớ người.

Đêm dài nên lụn bắc còi
Sao băng trắng lặn gió khơi dẫu giày
Ngoài song tuyết phát phơ bay
Đất trời hiu hắt mắt cay mấy lần.

Vườn khuya lá ngập đầy sân
Cây trơ xơ xác, thân cằn nhẵn da
Đêm qua trời nổi phong ba
Hư không vỡ vụn hằng hà pha lê.

Đêm tàn chưa cạn đam mê
Tiếng con đê khóc nghe tê buốt hồn
Mười năm ngỡ đã vui chôn
Tháng ngày lặng đặng còn bồn chồn đau.

Kiều Mộng Hà
Tháng 2/24

CỬA ĐÀU MÀ LẮM?

Trí bán Nước, hại dân, loài ác đảng
Ăn nhó nhăng, hạp: “Nhất trí”? Ai cần?
Đầu đảng viên không nhất... chí, nhì đàn
Sao trí... đoán, phong bì chất nhí nhất*?
Ý Nga, 25.2.2024

Chữ nói lái & biếm: Nhất trí/nhất chí/chất nhí
*Nhí nhất: lảm la, lảm lét

CHEN CHI VÀO CHÓN MÁU TANH?

Thật xấu hổ khi quen người chao đảo
Lập trường hồng từ từ lộ háo danh
Luôn sa đà vào những chón máu tanh
Nịnh hợm hĩnh lại bạc tình, phụ nghĩa.
Ý Nga, 25.2.2024

GÀ ĐỘC

Bỏ chi gà... ác ấy a?
Gà... hiền Mẹ thả sân Nhà, thóc ta.
Hầm chung thuốc... “Bắc phương” à?
Nước tanh, thịt độc, thành ma dân mình!
Ý Nga, 24.2.2024

CƯỜNG THỊNH GÌ?

Đảng viên dất... cõng lòng vòng
Bé bông tham nhũng, bà ông chia đều
Khi thì “kỷ luật: án treo”
Vót bèo xóa trắng, leo trèo... “chuyển sang”.

Nhào qua, lộn lại bày đàn
Ngậm cay, nuốt đắng, bần hàn: toàn... dân
Không riêng trên núi, dưới ngàn
Sống ngay giữa phố: tham tàn rõ ra!
Ý Nga, 24.2.2024

ĐẢNG MÀN ĂN

Tội chi phải... “màn ăn”
Cứ kềm kẹp, nhào nặn
“Màn”? Đã có nhân dân
“Đảng ta” sắp xếp sẵn!

*

“Chiến sĩ” bận trùm chăn,

NẾU LÍNH CỘNG HÒA CÒN, GIẶC DÁM VÀO NHÀ TA?

(Kính tặng: **QUÂN LỰC VNCH & quý Chị luôn giữ vững lập trường Quốc Gia.**)

*

Buộc lão, ấu đả đảo,
Bất nam, phụ hoan hô

Cán dốt nhiều chốt chặn
Cùng nắm mát hương vàng,
Đảng tô rỗng, vẽ rắn.

Ăn? Thi thố tài năng,
Vẽ nhiều bò câu trắng!
Chuyện Nước mát, Nhà tan?
Cứ giao cho... giặc Hán!
Ý Nga, 23.2.2024

THÔI!

Nếu đã biết nó thôi
Sao còn nguỉ làm chi
Rồi than van rắc rối?
Việt gian, còn lạ gì!
Ý Nga, 23.2.2024

ĐI ĂN... BẢ?

Bọn quần trí, Cộng quy, tôn thờ quỷ:
- **Ăn no đi!** *Đừng phung phí chút gì!*
Đứa bất nghi khoe toàn chuyện ngu si
Còn triết lý mộng trong hào, ngoài lũy?

Ham danh vị, bất nghi, đi thế... bi:
- **Ăn xong, đi tìm đồng chí, khom, quy**
Bị sên si, ngã quy vào lâm nguy,
Tin Cộng phí? Hui nhị tỳ: gậy, bị!

Ăn thô bi: - *Ngon cực kỳ! Miễn phí!*
Ăn rồi đi tìm... hú hí nhất nhì
Chẳng lo gì, bố thí: cán chính quy
Toan tính kỹ, nhật năng thì chặt bị!
*

Chuyện nhân nghĩa học ông bà: - **Vững dạ**
Bền lòng nha! Kẻ cả dạy: - **Nhẫn, hòa**
Thật phiến hà khi người... lạ quan ta:
Toàn giả trá đu đưa trò tà ý.
Ý Nga, 21.2.2024
*Bả: thuốc độc

Lãnh tụ không xuẩn ngốc
Cũng là phường điên rồ!

Sao dân phải ăn... nhịn
Nuôi đảng chẳng để dành
Nhồi sọ điều bá đạo
Mơ tưởng thành... chí minh?
*

Ru tuổi trẻ ngũ kỹ
Đảng tha hồ ăn no
Giặc Hán thật vừa ý:
“*Quân Đội Nhân Dân*”... bò!

Vùng Chiến Thuật thụt cổ,
Biên cương chẳng thò đầu
Bò này là bò... lết
Hay “*binh, tướng*” bò... trâu?

Chọn con đường... không tương
Ép trẻ tìm... Diêm Vương,
Triệt tiêu hết Chiến Tướng
Dân tộc lên... “*thiên đường*”?

QUÂN LỰC xưa anh dũng
Ra trận rất hào hùng
Thương dân: không sống đục,
Vì tổ quốc: thác trong!
*

Tư bản đa phần đúng
Cộng sản hoàn toàn sai,
Nazis* cũng y vậy:
Chém giết không ngừng tay!

Những chủ nghĩa Rúc Hồ
Rồi cũng chỉ... chui hầm
Tương lai nào sáng sủa
Trong áp bức tối tăm?
Ý Nga, 21.2.2024
*Nazis: fascists, phát xít

Tin trong nước: Bộ Quốc Phòng “*đề xuất kinh phí sản xuất*”, mua sắm lễ phục mới cho “*sĩ quan, quân nhân chuyên nghiệp*” trong toàn “*quân*” khoảng 1.300 tỷ đồng” vì lễ phục hiện nay: “*Khi mặc tham dự các buổi lễ, sự kiện và làm nhiệm vụ đối ngoại quốc phòng chưa bảo đảm lịch sự, trang trọng*”. Thật đúng là... hậu quả trong người của đảng.
 Nữ sắm lu chữa... lụt, Nam may áo hàng thù!

Quân phục bèo nhèo bùn nhùn
 Bày đặt thay đổi thị uy?
 Uy không là... **biết giữ Nước**
 Uy gì chỉ **điện... cộng lý?**

May áo mới? Dân thêm tốn!
 -*Muốn “ăn” vải vóc, chi, khuy..?*
Công trình to luôn... rộng ruột!
 Dân oan lo: -*Hui nhị tỳ?*

Hùng Bình ngày xưa: Trừ Bị*
Đánh giặc đầu đó ra trò,
Uy phong nêu cao sĩ khí!
 Có đầu địa đạo trốn, bò?

Có đầu màu mè... “ngầu” sĩ
 Rước giặc về thượng lên đầu
 “*An mây chạ tày giữ bị*”
 Nón cối, giặc ngồi ít đau!

Dép râu chạy đầu khiếp nhược?
 Học đòi đờng bệ oai nghi
 Một lũ buồn đàn, bán Nước
 Mưu ma chúc quý, vô nghi!

Nực cười thay bọn đồng... chí
 Chí... bò lôn ngón nghĩ suy:
 -*Hết Tết, đang đòi áo mới*
Mặc khoe dân? Để làm gì?

Xếp hàng khom lưng đón giặc
 Vạt trước, may chớ... “nhu mì”
 Càng khom càng dài dằng dặc,
 Vạt sau quần, nhớ... **thăng lý!***

Nên may áo cho thật rộng
 Đút lót, tham những cầu kỳ
 Cần có “chiến bào” giấu giếm
 Nhớ chọn cho... đồ “**xiêm y**”!
 *

Chiến y xưa: vương thuốc súng,
Tuyên đầu? Dân luôn nê vì:
Máu đổ vì dân Chiến Sĩ
Chiến trường diệt giặc nam nhi!
 *

Nhà cháy, ngôi... may đồ mới?

RƯỚC GIẶC TRẦN NHÀ, THAY QUÂN PHỤC MỚI?

*Lực Lượng Trừ Bị của QL VNCH

*Vạt sau quần, nhớ... **thăng lý!**
 khi khom lưng, “*bộ đội cụ Hồ*” ở
 phía sau lưng sẽ không thấy
 quần bèo nhèo

Ý Nga 19.2.2024 #9742

THE NGA
 Ý NGA xuất bản
 TRẦN ĐÌNH THỰC trình bày

Viết tặng
 Gia Đình QL VNCH
 & Nguyễn Thị Minh

Sáng tác mới chắc gì hay hơn cũ
 Dầu xưa thời, thuở mới vẫn chào thua
 Khi gió lùa con lạnh, quý “mền da”^{*Hồi âm của người thân vỹ}
 Nắng ngập phố? Vòng ôm càng thêm nóng!
 Thơ ru dài phút chạnh lòng, xúc động
 Yêu nồng nàn mới hiểu nghĩa đậm say
 Bàn thảo dạy, ý tới tập ngắt ngắt
 Thơ trang ấy, nhạc nơi này khoan dài.
 Bạc thi bá không kiêu căng tự đại
 Chẳng khoe tài, ai ngại bọn vong thân
 Lời bình dân, ý trong sạch gieo vần
 Thương dân tộc, quê hương: thơ nổi vắn.
 Văn cảm phần cùng Linh từng... xung trận
 Hiện dâng đời để bảo vệ giang san
 Bình nghiệp tan? Vắn quyết chiến, không hàng!
 Cộng bức từ bằng muôn hình vạn trạng.
 Vùng chiến thuật bản cư đời lính trắng
 Com thiếu ăn, đêm thiếu ngủ, hành quân
 Chân quân hành cần mẫn vượt gian nan
 Thương làng xóm, thôn trang con bĩ vắn!
 Thơ của Linh thiếu mơ màng lãng mạn?
 Bạn hiểu cho người thương khổ thuyền nhân,
 Xót vợ con, cha mẹ... đã bao lần
 Trại tỵ nạn nuôi thân nhân tù ngục.
 Bút ký Linh cần chọn đảng, thời thù!
 Lính đầu già, ghi Chiến Sĩ giúp ta:
 Mở mang thêm kiến thức Anh Hùng Ca
 Phái thể hiện lòng tri ân Chiến Sĩ!

Sáng Tác

Của Linh

Canada: 18.2.2024 #9741

RƯỚC THÙ
 Nguyễn vui thú rước thù, ngày
 thơ... cụ:
 Phú “**đại đồng**”: đưa nòi giống
 diệt vong
 Trọng gông xiềng, mở công,
 mộng Hán nô.
 Tư tưởng Hồ?
Ý Nga, 19.2.2024

**ĂN CHƠI TRÊN ĐẦU KHỔ
 ĐỒNG BÀO**
 Thâm nho khoe trí nho... thâm
 Trái hư dập nát, trái bầm bị quăng
 Tâm tà, hủ bọn Việt gian
 Chân ngoài phá hoại. Miễn bàn
 chân trong!
Ý Nga, 18.2.2024

ĐÓN TẾT GIÁP THÌN

Nhộn nhịp mùa Xuân Tết Giáp Thìn
Vui cười hớn hở đặt niềm tin
Tò bói đất tổ theo truyền thống
Điểm nét quê hương lệ giữ gìn
Cổ đôn ông bà thăm khấn nguyện
Mâm chào bố mẹ lạng cầu xin
Hạnh thông tốt đẹp vào năm mới
Nhộn nhịp mùa Xuân Tết Giáp Thìn.

Minh Thúy Thành Nội
Xuân 2024

XUÂN MƠ

(Khải Bút Đầu Năm Giáp Thìn)

Sửa soạn giao thừa cúng đã xong
Đầu năm khóa bút tờ đôi dòng
Bên thềm gió thổi lùa vai tóc
Trước ngõ hoa bay thắm cõi lòng
Lộc biếc xa nhà khao khát đợi
Xuân hồng viễn xứ thiết tha mong
Mơ không khi Tết ngày đoàn tụ
Phố cũ đường xưa ngắm một vòng.

Minh Thúy Thành Nội
Mông một Tết Âm lịch

HÁI LỘC ĐẦU NĂM

(Song Thất Lục Bát)

Ngày xuân vạn vật bình muôn ánh
Nắng ấm theo từng khách thập phương
Đầu năm hái lộc choàng sương
Chuông chùa điểm nhẹ lòng đường nở hoa.

Mùa đông lạnh lẽo qua rồi hơi
Đón Tết Giáp Thìn tới nguyện xin
Hạnh thông mọi sự niềm tin
Pháp môn tu học giữ gìn năng nín.

Vườn bông bướm lượn diu muôn lối
Vật cúc trắng vàng nổi quán quanh
Đâm chồi lá biếc tươi xanh
Mai, đào vươn nở trên cành đẹp tươi.

Phật Di Lặc nụ cười hoan hỷ
Phương pháp ngài tu vĩ đại thời
Theo chân luyện tập với đời
Xuân về ảnh hưởng tâm người niềm vui.

Bao nhiêu thiếu nữ lui rồi tới
Chớp ánh quanh chùa vui sắc hương
Trẻ con chạy nhảy người thương
Sân chùa pháo đỏ vãn vương một thời.

Minh Thúy Thành Nội
Xuân Giáp Thìn 2024

MÔNG HAI TẾT GIÁP THÌN

Viếng chùa Thiên Trúc sáng mông hai
Thấp nèn hương thơm cúng Phật đài
Nắng chiếu tươi màu sắc bóng cỏ
Hoa bình thắm sắc ngò đào, mai
Thấy ban thư pháp lời rờng đẹp
Phước độ dòng thơ ý ngọc tài
Hường cảnh đầu xuân tìm lạc đạo
Bao điều chúc tụng khéo tương lai.

Minh Thúy Thành Nội
Tháng 2/11/2024

LỄ CHÀO CỜ ĐẦU NĂM

Xuân hồng đến dự buổi đầu năm
Lễ Thượng Kỳ trong ngọn gió đầm
Hợp tiếng yêu quê niềm uất hận
Ca lời ái quốc nổi hồn cầm
Cầu hồn từ sĩ chưa bia dựng
Tương niệm anh linh hân mộ nằm
Ty nạn bao người cùng quý báu
Cờ vàng bảo vệ giữ gìn chăm.

Minh Thúy Thành Nội
Tháng 2/12/2024

MÔNG BA TẾT

Mông ba dự lễ chào cờ
Trước Tòa Thị Chính đứng giờ trang nghiêm
Quốc ca đồng hát mạnh thêm
Trời trong nắng đẹp gió êm thâm thi
Nguyện cầu từ sĩ anh linh
Những người nằm xuống hy sinh chẳng màng
Bà con chúc Tết hồi han
Đầu xuân văn nghệ rộn ràng hát ca
Ba ngày Tết đã mau qua
Vui buồn đón nhận tuổi già yên thân.

Minh Thúy Thành Nội
Tháng 2/12/2024

MÁI TÓC YÊU

Đi chợ về chị Bông lôi mấy quả bưởi ra gọt, anh Bông ngoao ngán:

- Tuần này là tuần thứ bao nhiêu bà bắt cá nhà ăn bưởi rồi, hết trắng miệng bằng múi bưởi đến nấu chè bưởi.

- Mới có 4-5 tuần chứ mấy. Mục tiêu của em là lấy vỏ bưởi nấu nước gội đầu.

Anh Bông cần nhân:

- Ngày xưa ở Việt Nam nhà quê người ta gội đầu bằng vỏ bưởi lá bưởi cây vườn nhà có sẵn, bà ở Mỹ bắt chước làm gì cho tốn công tốn tiền?

- Anh sống bên cạnh em mà như khách đến chơi nhà chẳng hiểu gì cả. Em đang thử cách trị tóc rụng. Anh xem nè mái tóc em càng ngày càng xác xơ, tóc như lá khô mùa thu rơi.

Anh Bông... sáng mắt lên:

- Thì ra thế, kiểu này có... trị được hói đầu tóc sẽ mọc lại không?

Chị Bông thông cảm nhìn đầu hói của anh Bông tóc còn loe que mấy sợi nhưng cũng phải phũ phàng:

- Trên you tube chỉ nói trị tóc rụng chứ không nói tóc mọc lại đâu, mà anh đầu hói lảng nhảnh như trắng xi măng thì chỗ nào cho tóc mọc lại được?

Chị Bông gọt sát vỏ bưởi vỏ chanh, nấu nước lấy tinh dầu gội đầu. Xem mấy you tube và bạn bè chỉ dẫn chị Bông đã từng làm theo, từ dễ cho đến khó, nào gội đầu bằng baby shampoo ít hóa chất để bảo vệ da đầu trẻ em thì cũng tốt cho da đầu người lớn; nào hạn chế nhuộm tóc, hạn chế gội đầu xấy tóc thường xuyên; nào massage đầu với dầu ô liu, với dầu dừa rồi quấn khăn lại ủ tóc 15 phút... Công phu và khó chịu như thế chị Bông cũng kiên nhẫn làm đến hết chai dầu ô liu, xong hết cả hũ dầu dừa organic cũng chẳng thấy kết quả gì mà hình như... tóc càng rụng thêm. Lần này chị thử gội đầu bằng vỏ bưởi vỏ chanh đơn giản và sạch sẽ hơn xem sao.

Mỗi lần soi gương chải đầu chị Bông đều xót xa thương từng sợi tóc rơi rụng. Mỗi ngày trung bình người bình thường rụng 100 sợi tóc; chị Bông chưa bao giờ dám đếm xem tóc mình đã rụng bao nhiêu sợi vì càng đếm lòng càng đau, chỉ biết là nhiều lắm.

Nhìn những hình ảnh mình ngày xưa trẻ trung với mái tóc dày óng, chị Bông thương tiếc vô vàn. Thuở bé mỗi lần mẹ gọi về nhà gội đầu khi bé Bông mãi chơi với bạn, mẹ đều dọa:

- Tóc dày thế này không chăm gội là có chấy rận ngay cho mà xem.

Năm 12 - 13 tuổi, lần đầu tiên bé Bông đi tiệm uốn tóc. Ngày ấy bé Bông hay xem phim Ấn Độ ở rạp Lạc Xuân đối diện chợ Gò Vấp, bên cạnh rạp hát là tiệm uốn tóc (quên tên tiệm rồi) có trưng tấm bảng trước cửa “Chú Sáng chuyên cắt uốn xây gội đủ kiểu tóc thời trang” với hình vẽ cô gái có mái tóc uốn quăn xinh đẹp. Bé Bông rất thích và ước mơ đi uốn tóc.

Vào tiệm gặp một chú, chắc là chú Sáng bé Bông liền chỉ hình ngoài cửa và nói:

- Chú uốn tóc cháu giống như kiểu cô kia.

- Uốn lạnh hay uốn nóng?

- Nóng lạnh gì cũng được, nhưng chú nhớ uốn đẹp như cô kia.

Bé Bông ngồi vào chiếc ghế cao cho chú Sáng quàng khăn cắt tóc. Chú cắt soèn soẹt một chốc là xong rồi cô thợ phụ ra chấm thuốc vào từng lọn tóc, kẹp lên đó những kẹp sắt nóng nóng và Bông ngồi đợi cho tóc thấm thuốc.

Sau màn gội đầu xây khô chú Sáng ra xây lại tóc và chải tóc. Cuối cùng thì bé Bông có một mái tóc quăn to phồng như cái... chảo úp lên đầu. Nhìn hình trong gương bé Bông khóc tại chỗ và... bắt đền:

- Chú uốn lại tóc cháu đi...

- Nhỏ này ngộ chưa, tui uốn y hệt kiểu hình cô gái đó rồi.

- Nhưng tóc cháu xù to hơn tóc cô.

Chú Sáng dỗ ngọt:

- Ai biểu tóc đã nhiều còn đòi uốn quăn tóc sẽ xù thêm, chỉ vài lần gội đầu tóc sẽ duỗi bớt là mái tóc đẹp như hình cô kia.

Bé Bông đành chấp nhận mái tóc to xù. Trả tiền xong bé Bông cúi xuống lượm những kẹp tăm rơi rớt dưới đất và đứng soi gương kẹp tại chỗ cho tóc xẹp bớt mới ra khỏi tiệm vì sợ người ta nhìn và chê mái tóc xấu xí.

Trời ơi, ngày ấy bé Bông cứ “hận” mái tóc mình quá dày, khó uốn tóc chỉ ước gì tóc rụng bớt cho đẹp. Khi lớn thêm mỗi lần đến tiệm uốn tóc lại yêu cầu thợ tỉa tóc cho mỏng. Ngày nay thì thêm mái tóc dày mà chỉ thấy trong mơ.

Khi lớn lên lấy chồng, ngày đám cưới cô Bông đã kinh nghiệm không đi uốn tóc, không chải tóc phồng kiểu cọ như những cô dâu thời đó mà chỉ để tóc buông xõa bờ vai cũng đã thấy tóc nặng vai mình.

Mái tóc yêu đã theo chị Bông suốt thời bé, thời thanh xuân, tha hồ làm tóc các kiểu. Tóc kẹp phía sau bằng kẹp ba lá căng phồng vì tóc quá dày, khi bé Bông chơi nhảy dây kẹp ba lá... chịu không nổi phải bung ra. Tóc buộc đuôi ngựa tung tây theo mỗi bước đi nhanh. Tóc chia hai, cột nơ hai bên, tóc bện đuôi sam lưng lửng sau lưng; tóc cài “băng đô”; và tóc xõa che vàng trán trước mắt cho ra vẻ sầu mộng. Khi bận rộn làm việc gì thì tóc cột dây thun cho lẹ. Ôi, mái tóc đã bao lần thay hình đổi dạng theo ý cô chủ, nay nó “phản chủ” tự ý rụng rơi mặc cho chị Bông bồi hồi đau xót.

Có bị rụng tóc, mái đầu lưa thưa mới thấu hiểu tâm can của người khác khi mất đi mái tóc thời tuổi trẻ. Có người còn trẻ vì lý do di truyền hay vì lý do sức khỏe họ đã ngậm đắng nuốt cay lãnh

chịu nỗi buồn này như hoàng tử nước Anh - Williams đẹp trai mà đầu hói sớm đã làm chàng bót đẹp trai đi và già trước tuổi. Hoàng tử thì thiếu gì quyền, thiếu gì tiền nhưng cũng không cách nào mang tóc trở về được. Tóc chàng đã đi xa.

Quý ông bị hói đầu trông... ngộ nghĩnh làm sao, người thì hói khoảng trước trán, phía sau tóc còn đầy đủ, người thì hói ngay chính giữa đầu xung quanh tóc vẫn đủ đầy. Nhiều ông chán quá bèn... xuống tóc cạo trọc luôn cho khỏi nham nhở chứ không phải ông muốn vào chùa đi tu. Bạn bè cùng sinh hoạt trên diễn đàn, các chị cũng đau khổ vì tóc chứ nào riêng chị Bông. Người nọ hỏi người kia gội đầu shampoo gì, uống thuốc gì để hạn chế rụng tóc và mọc lại tóc. Vài nhãn hiệu shampoo, thuốc quảng cáo đầy trên báo chí, trên mạng nghe ngon lành lắm nhưng chắc không hiệu quả gì vì chị Bông vẫn thấy xung quanh mình những người nhiều tuổi, đàn ông đàn bà đều có mái tóc mùa thu lá bay.

Sau khi tốn tiền mua bươi, bắt chồng ăn bươi không ngừng nghỉ để gội đầu năm lần bảy lượt với vỏ bưởi vỏ chanh, tóc vẫn rụng! Chị Bông chán nản không thèm chữa trị gì nữa, chỉ vớt vát chút xíu là uống thuốc viên Biotin may ra bồi dưỡng chân tóc đỡ rụng được chút nào hay chút đó.

Anh Bông an ủi:

- Các cách trị rụng tóc cho người còn trẻ, không thể hiệu nghiệm với người già như bà đâu. Tóc cũng như người, tóc lão hóa đau bệnh và về châu trời, thôi thì hẹn nhau kiếp sau gặp lại.

Anh Bông có vẻ đúng, chị Bông đành an phận, tóc có nhiều xài nhiều không đòi hỏi gì thêm. Tới một ngày nào đó không còn đủ tóc để xài thì sẽ có... tóc giả cứu nhân độ thế.

Xem những hình ảnh bạn bè, quý bà quý ông trung niên, lão niên hạp mặt biết ngay ai tóc thật tóc giả, ai tóc nhiều tóc ít. Mỗi khi đi đâu bà nào cũng thừa hiểu phải gội đầu, tóc mới gội sẽ bông bênh thêm, chị Bông cũng có kinh nghiệm đó.

Các doanh nghiệp tha hồ kiếm tiền vụ làm tóc giả vì ai cũng cần thẩm mỹ bề ngoài. Tóc giả cho quý bà thì dễ rồi, đủ kiểu, tóc nguyên đầu, nửa đầu. Tóc giả cho quý ông phần nhiều là trước "hiên nhà". Ông cao niên nào có phần mái trước trán bông bênh là... nghi lắm, biết ngay không phải hàng thật. Ngoài ra còn có cách khác để "cứu bồ" cho mái đầu thiếu tóc là những chiếc mũ. Quý ông quý bà, có nhiều kiểu mũ để đội khi ra đường khi giao tiếp với bạn bè vừa thời trang lịch sự vừa che giấu một niềm đau.

Thấy chị Bông ngồi hoài bên computer anh Bông tò mò:

- Mỗi lần thấy bà vùi đầu vào computer là bà đang có chuyện gì đó?

- Đúng thế, mái tóc em....

Anh Bông rụng rời cắt ngang:

- Mái tóc em... Trời, bà đã công nhận là hết cách chữa rụng tóc rồi. Nay lại có cách khác nữa sao? Hết bươi nay tới gì?

- Anh bình tĩnh nghe em nói hết câu đã. Mái tóc em xơ xác quá nên em đang lên mạng tìm mua kiểu mũ nào đẹp để đội khi ra đường cho tóc gió bót bay, bót xác xơ thôi mà.

Nguyễn Thị Thanh Dương

(Jan. 10, 2024)

MÁI KHÔNG ẨM

Mình đi, em ở một mình
Bếp thổi vôi vĩnh linh đình món ăn
Chẳng còn bạn rộn lãng xăng
Nữ công gia chánh e rằng sớm quên.

ĐỪNG NÓI TIẾNG YÊU!

Khi bạn thổ lộ tình yêu
Là mất đi tình thi hữu
Tuổi đời còn được bao nhiêu
Để tìm ra tri kỷ mới?

Á Nghi, 15.2.2024

ĐÈO BÔNG CHI VALENTINE

Có may mắn thì tận hưởng
Đèo bông chi Valentine?
Sống độc thân, tha hồ sướt
Rước người... lạ* chi phí hoài?

Những kẻ lẳng nhăng, lít nhít
Suốt ngày đi tìm “mỹ nhân”
Tôi đâu có còn con nít
Cũng sắp... trời xa, đất gần.
*

Mai mối lưới tình, bèo bịch?
Sao bằng bạn bè đấu tranh:
Ý, Mỹ, Thái Lan... bản lãnh
Muội huynh san sẻ, đồng hành.

Chị em đã từng sinh tử:
Mặn da nước biển vượt biên,
Chịu chung đòn đau hải tặc,
Ném cùng Quốc Hận đảo điên!

Chăm chú toàn chuyện vật vãnh
Giữa chính trường lăm gió tanh
Quên luyện rèn cho thể mạnh?
Nằm vùng, bộn tả muôn hình!

Bạn hãy cùng tôi thức tỉnh
Việt gian vốn rất... gian manh
Phản hành đã được giao phó
Chúng ta phải cố hoàn thành!

Ý Nga, 14.2.2024

*Người lạ: Việt Cộng, Việt gian.

KỂ CHIA RỄ ANH EM

Khi tôi đặt câu hỏi
Là cần câu trả lời
Anh ập a, ập úng
Lắm vòng vo lời thôi.
*

Đấu tranh, chuyện sinh tử
Chỉ đoàn kết đồng minh
Kẻ thù rất thích thú
Mỹ nhân kể giải anh.

Á Nghi, 15.2.2024

NAM NHI NGOẠI TỘC?

(Thương tặng những bà Mẹ Việt Nam sinh toàn
con gái.)

*
Tại sao cứ sinh con trai
Là cả nhà đều mừng rỡ?
Vậy má thiên hạ là ai?
Ai đã cho ta nhịp thở?

Lại là mẹ chồng gieo... phong:
“Nữ nhân ngoại tộc!” Đánh bóng!
Phụ nữ đem nhót trong lòng,
Nam nhi có năm đầy giò?

Không nam: nhân loại diệt vong,
Không nữ có lo diệt chủng?
Bình đẳng chẳng ai đau lòng
Quân bình mới là điều đúng!

Cứ ý thế gia đình chồng
Hành hạ nàng dâu sanh gái
Mắng nhiếc, chiếm thế thượng phong
Cầu chi Cát Tường, Khang, Thái...?
*

Không có Trưng Triệu yêu Nước
Để gì tồn tại Việt Nam
Bao nhiêu anh thư tiếp bước
Đánh giặc: quyết chiến! Không đàm!

Đảng viên nam, đông như cỏ
Sao để giặc tràn vào Nhà?
Chắc toàn con trai... ngoại tộc?
Bán Nhà không chút xót xa!

Ý Nga, 13.2.2024

Mùng 4 Tết Giáp Thìn

LẠI ĐI CẮT... TÓC?

(Thương tặng quý Chị có lập trường Quốc Gia
vững vàng.)

*
- Tóc dài nặng nề quá!
Gần hai thước rồi em
Búi lên hơn hai ký
Cái đầu sao êm đềm?

Anh theo bầy lang sói,
Chui vô ổ “chuột đồng”
Khiến bạn bè lo lắng
Đêm ngày luôn phập phồng.

Đã không còn thận trọng
Vói kẻ thù ngồi trong
Giặc ngoài làm sao đánh?
Chững chạc ai hai lòng?

Vói lợi quyền thiên cận
Anh tự mình uốn cong
Trí không còn trông rộng
Nhìn xa sao thẳng? Phòng?

Chó hoang sủa ong ồng
Cứng rắn gì chạy rong?
Chúng đói, cắn bậy bạ
Chỉ yếu vía... muỗi mòng.
*

Lập trường không kiên cố
Anh biến thành... nội thù
Trốn chui trong hầm hố?
Ngoại nhân thẳng thẳng ngu!
Ý Nga, 11.2.2024
Mồng Hai Tết Giáp Thìn

Anh cứ chờ thời, vượt
Tìm cơn gió thoảng “huong”?
Hót đám tro tàn vội:
Em há... đợi lúc nhường!

Việt gian không mấy lạ,
Cán gối có đâu... thường
Kiếm sống nhờ gian trá
Ma đầu chúng mới... thương!

Lui tới bọn “đồng chí”
Quên luyện rèn quân trường
Nằm vùng không thiện ý,
À nào có chân tâm?

Tiệm hót... óc* đưa đón?
Em ở nhà cung nghinh!
Chúng đỏ hồng lộn xộn?
Vàng, ngăn nắp đây Minh!

Roi trong nhà: dây nịt
Tưởng bỏ? Cán cứ vào:
Vô thân, dẫu van vái
Chưa chắc kịp... nguyện cầu!

Anh chọn ở hay đi?
Tùy!
Ý Nga, 11.2.2024
Mồng Hai Tết Giáp Thìn
*Hót óc: biếm theo nghĩa tây nã

Xương: KHAI BÚT ĐẦU NĂM 2024

Đầu Xuân kính chúc khắp gần xa
Bốn biển năm châu được thái hòa
Quyết tử ngưng dân thời biệt khúc
Giao tranh dứt hẳn tấu đồng ca
Nhắc ngày hạnh phúc thời son trẻ
Kể thuở bình an tuổi ngọc ngà
Mâm quả bàn thờ hương khói quyen
Mẫu hồng Bách Hợp thắm tươi hoa.
ThanhSong ntkp
CA. Jan/01st/2024

Xương: LỜI CHÚC ĐẦU NĂM

Đầu năm kính chúc khắp muôn nhà
Quyển thuộc thân bằng vạn dặm xa
Tết đến bình an tươi thắm phần
Xuân về hạnh phúc rõ ràng hoa
Vợ chồng chuốt nghĩa bên mai trúc
Bè bạn trau tâm đẹp trẻ già
Con cháu đề huề chung hưởng lộc
Xóm làng rộn rã khúc dân ca.
ThanhSong ntkp

Xương: LỜI CHÚC QUÊ HƯƠNG

Đầu Xuân cây gió gọi quê hương
Cầu chúc bình yên mọi nẻo đường
Rẫy ruộng tươi bông dưng đai nắng
Nuông đồng muối lá khoai phơi sương
Cụ già áo đủ đêm chờ giấc
Trẻ nhỏ com no sáng đến trường
Mâm rước ông bà thêm rượu thịt
Gia đình đón Tết thật an khang.
ThanhSong ntkp

Xương: GIÁC MỘNG XUÂN XƯA
(Bát vận đồng khuôn)

Xuân Giáp Thìn ru giấc mộng lạnh
Mùi ngâu chín thoảng ngát trời thanh
Đào Mai lộc nảy hoa dây nhánh
Thọ Cúc chồi đơm nụ kín cành
Thận trọng cha gò cầu đối cảnh
Nhẹ nhàng mẹ nấu ấm trà chanh
Còn em giúp chị canh nồi bánh
Chợt tỉnh, sương đêm lạnh buốt mảnh.
ThanhSong ntkp

Xương: VỌNG XUÂN XƯA

Lung trời cánh nhạn vỗ bay xa
Thất theo niềm đau vọng đất nhà
Nhớ cội mai vàng xanh mượt búp
Thương hàng bưởi lão ngọt ngào hoa
Tân đồng ngoại đã gài keo kiệu
Giáp Tết đi dang nển khắp cả
Mẹ đất sang chùa Xuân lễ Phật
Chim chuyen riu rít rộn nhành đa.
ThanhSong ntkp

Xương: HOÀI XUÂN CỔ THÓ

Nước mắt bao châu chứa lập đây
Hoài xuân cổ thổ biên sâu tây
Bằng khung lớp cũ từ ly bạn
Khắc khoải trường xưa cách biệt thầy
Nắng hạ triển sông vàng bên cỏ
Sương thu đỉnh núi bạc tầng mây
Trăng khuya thắm thía đời phiêu bạt
Bài hát Đêm Đông nào nuốt này.
ThanhSong ntkp

Xương: MỘNG ƯỚC ĐẦU XUÂN

Xuân đến mà sao đắng cả lời
Quê nghèo bão lụt khắp nơi
Nông dân ruộng ngập lòng tan nát
Ngư phủ xuống trời dạt rồi bờ
Xót trẻ chờ com chờ rã ruột
Thương cha đợi cháo đợi mòn hơi
Mong đời được chút ơn mưa móc
Tết cô mằm com cứng đất trời.
ThanhSong ntkp

Xương: NHỚ TẾT NGÀY XƯA

Xuân về khắc khoai kiếp tha phương
Nhớ cảnh đào mai rộ phố phường
Ông bước thông dong giày quyen cỏ
Bà cười móm mém tóc pha sương
Sang chùa lễ bái cầu an lạc
Viếng Tết thăm nom chúc cừ trường
Pháo đón Giao Thừa thêm rộn rã
Hoa tươi ngũ quả nển trăm hương.
ThanhSong ntkp

Xương: THƠ THẦN NGÀY XUÂN

Hé nụ mai vàng đã báo xuân
Triển sông sương khói cũng tan dần
Phủ vân lãng đảng trời xanh thắm
Bảo ảnh lung linh bọt trắng ngần
Sáng sớm về thăm con cháu quý
Chiều hôm đến viếng bạn bè thân
Về già mong ước lòng thanh thản
Cảm nhận tình thương quá rất cần.
ThanhSong ntkp

Xương: TƯ THỜI HOÀI VỌNG
(Từ tuyệt trường thiên)

XUÂN phong thổi nhẹ lướt qua mảnh
Hơn hồ chào XUÂN rộn yến oanh
Sáng dạo vườn XUÂN đào đỏ thắm
Mai XUÂN vàng rực nụ xanh cành.
Bến HẠ trời trong đẹp ngắm ngơ
Bâng lảng tìm HẠ lối xưa chờ
Hoa cau trái trắng sân vào HẠ
Gió HẠ mơ màng dệt từ thơ.

Vàng THU lá trúc rụng quanh vườn
Nắng nhạt chiều THU lại nhớ thương
Ngoại đã vô thường THU quanh què
Trăng THU hồ hừng rọi bên đường.

Sương đầu ĐÔNG giá phủ miền man
Bông tuyết ĐÔNG rơi thật khê khàng
Khắc khoai chiếu ĐÔNG sâu viễn xứ
Đêm ĐÔNG khúc nhạc ngâm ngùi vang.

Lữ khách chờ XUÂN dạ hững hờ
Đành hanh nắng HẠ kiếp bơ vơ
Sông đường mờ chỉ đêm THU quanh
Độc ẩm ĐÔNG tàn xướng họa thơ.
ThanhSong ntkp - CA. Jan/5th/2024

ĐA TẠ

“Vui biết người vẫn còn... thờ,
Sắc vàng phất cao ngọn cờ
Quê hương nhắc hoài niềm nhớ...”
Cám ơn độc giả đọc thơ.

*

Quả là lớn ơn tri ngộ
Cứ tưởng thơ vào... thiên đò,
Vần, chữ rơi rơi góc... phố,
Tan theo sương mỏng mặt hồ.

*

Thơ không “thông kim bác cổ”
Chỉ toàn uất hận Tam Vô
Chia chung cùng dân phần số
Giặc đỏ cướp hết ấm no.

Cám ơn nhìn ra phần nộ
Khi thơ chít màu khăn sô
Cùng nhau giữ cờ rạng rỡ
Trước bao biến động mưu đồ.

Không phải “nữ nhi ngoại tộc”
Tôi là con gái Việt Nam
Làm sao không thương nòi giống
Nhìn Việt gian ngã lòng tham?

*

Chuyện nhau thơ văn, chuyện lửa
Cám ơn khích lệ tinh thần
Tự do, không quên tù ngục
Chúng ta đều là thuyền nhân!

Ý Nga, 10.2.2024 #9565

GIAO THỪA GỖ CỬA!

Từ trong cánh gà trên sân khấu của ngôi chùa lớn ở Montreal, hai con lân vàng và đỏ đang vươn mình dài, lấy đà nhảy lên thật cao để với chiếc gói đỏ; món tiền thưởng lên đến cả ngàn dollars Canadiens, do những nhà hảo tâm cúng dường cho nhà chùa, được treo trên một cây tre cao như một thách thức, xem đội lân nào sẽ cuỗm được món tiền ấy; rất cuộc thì bất kể đội nào thắng, số tiền

thưởng ấy cũng sẽ được trao cho nhà chùa, đây chỉ là một trong những màn đột phá ngoạn mục thu hút sự tham gia đông đảo của những người đi chùa, ngoài ra cũng là màn văn nghệ đặc sắc cho những kẻ thích cá độ hơn thua thử vận vào ngày đầu năm.

Những người cổ vũ bên dưới hò hét:

- Ráng lên! Ráng lên đoàn đỏ!

- Nhảy cao thêm chút nữa, thêm chút nữa là được rồi Lân Vàng!

- Trời ơi, uổng ghê, sắp ngoạn được rồi lại té xuống...

Tiếng la vang dội làm thu hút đoàn người ngày càng đông chen chặt ở chân cầu thang dẫn lên chánh điện.

Mùng 1 Tết âm lịch 2024, Giáp Thìn rơi vào tối thứ sáu năm nay, đoàn văn nghệ chúng tôi đến chùa trong những chiếc áo dài mới toanh còn thơm mùi vải. Tôi và một người bạn được chọn làm người dẫn chương trình, từng tiết mục được soạn sẵn chín chu vì ngày đầu năm không ai muốn bị lộn tiết mục hay ăn nói bị vấp vấp.

Mở đầu chương trình là mục múa lân thật vui nhộn, hòi hòp, tất cả năng lượng của những người tham dự hình như đặt cả vào mục này. Vì là năm Rồng nên trên khắp những bức tường đều được dán hình rồng uốn lượn thật đẹp với nhiều màu sắc.

Tôi đang ngồi sửa soạn cho tiết mục tiếp theo bỗng nghe tiếng la hét của khán giả và tiếng vỗ tay vang dội, ngược mặt lên nhìn, ngay lúc ấy người cuối cùng làm cái đuôi của con Lân Vàng đã đội cả một chuỗi người trên vai thật tài tình, nhất quyết phải chiếm cho bằng được gói tiền đỏ.

Hắn nhảy lên thật cao làm tung cả chiếc áo vàng, hai tay nâng người chính giữa lên vai như một nghệ nhân làm xiếc, hai chân bành ra làm trụ đỡ cho hai người trên cao, người chính giữa cũng kết hợp nhịp nhàng nâng người đầu tiên, nhắc bổng lên... Chưa đến một phút, người đầu tiên trên cao nhất, làm đầu con lân nhón người, đưa cánh tay dài ra ngoạn ngay gói đỏ gọn lỏn vào miệng, trong lúc bàn tay của đoàn Lân Đỏ chỉ chạm hơn một gang tay mà thôi! Khán giả vỗ tay nhiệt liệt tán thưởng, có người đứng cả lên ghé hét la cổ vũ.

Ngoạm được gói tiền thưởng ấy, cả đoàn Lân Vàng sung sướng, thở phào, lăn xuống đất lăn qua lại ba vòng như thể hiện sự mừng rỡ, rồi vội vã ngồi ngay dậy cúi chào bà con tứ phía. Ông địa xuất hiện tức thời với khuôn mặt tròn bầu bĩnh, nụ cười ngoác đến tận mang tai, chiếc quạt mo phe phẩy tung tăng nhảy múa xung quanh chú Lân Vàng với niềm hãnh diện.

Hai con Lân Vàng và Đỏ lại quấn quít nhau, thè chiếc lưỡi liếm vào mặt nhau như chia sẻ niềm hạnh phúc, đi xen kẽ vào hàng khán giả với chiếc túi nhỏ để xin thêm lộc đầu năm cho nhà chùa. Ai nấy cũng bỏ vào một ít tiền cho hai con lân để khuyến khích cũng như thể hiện sự khen thưởng về công sức đã nhào lộn và sự thông minh nhanh trí đã giựt được miếng mồi quý, đem lại niềm vui tiếng cười sáng khoái cho mọi người vào đêm giao thừa.

Chính giữa điện, một cây quýt to cao với cả ngàn trái quýt được treo trĩu cành, bên trong mỗi quả có một miếng giấy nhỏ, hay còn gọi là lá sấm như một lời chúc Tết từ các sư, thầy ở chùa đến các Phật tử và người tham dự. Mỗi tờ sấm đó đã được các Phật tử và những người làm công quả như chúng tôi đã đến chùa từ tối hôm trước dán gắn vào từng quả quýt một cách trang trọng, móc lên trên cành cây, đây cũng là món quà ý nghĩa đầu năm như hái lộc mang về nhà vậy.

Ngoài ra vào đúng 12 giờ khuya giao thừa, sau tiếng pháo đi đùng đùng nổ, thầy trụ trì còn lì xì cho tất cả các quan khách một số tiền nhỏ 2 đồng lẩy hên trong một phong bì đỏ viết chữ Lộc vàng chói lọi. Đồng tiền này mỗi năm tôi đều cất vào bóp để dành như một lá bùa mang niềm may mắn, mỗi lần tôi đi xin việc mới đều xoa vào hai mặt của đồng tiền trong lòng bàn tay với lời cầu nguyện chân thành từ trái tim, nhiều lần được toại nguyện nên tôi rất tin và quý đồng tiền lộc này lắm.

Những màn văn nghệ cứ như thế mà tuần tự tiếp diễn, vai trò làm MC của tôi chấm dứt và tôi trả lại micro cho người bạn kế tiếp.

Tôi thay quần áo ngắn ra thông thả đi chung quanh chùa ngắm cảnh. Tượng Đức Phật Quan Thế Âm trắng ngà sừng sững ở bên trái khu vườn, dưới chân ngài là hồ cá khá rộng với đàn cá Koi màu vàng đỏ bơi quẫy dưới nước thật tự tại. Tất cả được đặt trong sân chùa có mái che và sưởi ấm để tránh tuyết lạnh. Ngôi chùa này đã có từ khi chúng tôi mới đến Canada, thuở ấy tôi còn là Phật tử của chùa, đã từng ca múa, học kinh pháp ở chùa này mỗi chủ nhật...

Thời gian như vó câu, số năm tôi sống nơi đất khách quê người gấp đôi lần những tháng ngày tôi sống trên quê hương mình.

Từ một góc vườn, sau bụi cây, thấp thoáng khoảng 4 người thanh niên cao lớn người ngoại quốc với mái tóc vàng, nâu, họ thăm thò với nhau có vẻ lén lút rồi vội vàng tách nhau ra như không quen biết. Họ đi vào bên trong chùa bằng đường chính mà không hề thấy tôi đang để ý đến họ. Tôi thầm nghĩ “chắc họ đến để ăn bánh mứt đêm giao thừa và được nhận tiền lì xì của thầy lẩy hên”. Những người ngoại quốc bây giờ theo đạo Phật nhiều lắm, họ tin cuộc đời có nhân quả, mặc dù không hiểu nhiều tiếng Việt, nhưng họ cũng đến tham dự những buổi lễ, ngồi với đôi chân khoanh bằng lại, yên lặng nhắm mắt thiền, tai thì nghe tiếng chuông, tiếng mõ và cả tiếng ngân nga tụng kinh của các thầy. Những người muốn nghe lễ hay thiền thường đến vào buổi trưa chứ đâu bao giờ đến vào giờ này đã hơn 12 giờ khuya rồi! Chỉ có người Việt và những người Á Châu mới đến chùa vào giờ này để hái lộc đón Giao Thừa mà thôi.

Tôi tò mò theo họ vào bên trong định để giải thích tập tục văn hóa của mình cho họ hiểu vì những người này hình như chỉ mới là lần đầu tôi gặp họ đến chùa. Thay vì tham dự ở bên dưới phòng văn nghệ, âm thực, thì họ lại lên thẳng chánh điện. Trên chánh điện lúc ấy chả có ai vì tất cả mọi người đều tập trung ở phòng dưới để thưởng thức văn nghệ.

Hai người ngoại quốc da màu, đội nón lưỡi trai bỗng nhiên quay lại nhìn nhau với ánh mắt rất sắc bén như ra hiệu điều gì đó. Họ quay ngang quay dọc như đang tìm kiếm một vật gì. Còn hai người đứng bên ngoài cũng dáo dác như để canh động tĩnh vậy! Giác quan thứ 6 mách bảo cho tôi biết họ không phải là người tốt, họ là người mới đến chứ không phải khách thường của chùa, xa hơn nữa họ có thể là quân trộm cướp mà tôi thường hay đọc trên những trang báo là rất nhiều chùa bây giờ bị cướp lộng hành. Có những chùa đã bị những người xấu đập tượng Phật Quan Âm ở trước cửa chùa sau một buổi sáng thức dậy; cũng có những chùa bị họ đổ nước sơn đủ các màu lên những tượng để bên ngoài chùa với mục đích tẩy chay người gốc Á, thù ghét đạo Phật,

v.v. Lại còn có trường hợp nặng hơn nữa là họ vào thẳng chùa, ngay bàn thu ngân chia dao dọa giết con tin và ép phải đưa hết tiền đã thu của ngày hôm đó. Có những nơi thì bị những tên cướp vào khiêng luôn thùng phước sương ra giữa ban ngày mà không ai dám chống cự vì toàn người cao niên và phụ nữ, chúng để ngay trước sân chùa, bỏ đôi cái thùng ra xem trong đó có bao nhiêu, lượm hết tiền và bỏ chạy mà chả ai gọi cảnh sát cho phiền phức. Rồi có chùa thì bị chúng vào bẻ khóa thùng phước sương, cây mã cái khóa vẫn không mở được, thấy có nhiều người bước vào chúng sợ quá nên bỏ chạy sợ bị bắt!

Trong lòng bấn loạn nhưng tôi tự trấn tĩnh, nhẹ nhàng xuống nói nhỏ vào tai thầy trụ trì, những màn văn nghệ vẫn tiếp diễn để đừng làm kinh động đến mọi người. Thầy nén cơn bàng hoàng, âm thầm ra dấu cho các sư sãi và ban hậu cần của chùa, nhất là những tay đàn ông mạnh khỏe để còn tiếp sức cho chùa khi cần đến, bên cạnh đó một thầy khác lên ra sau chùa gọi cảnh sát. Chúng tôi theo dõi bốn người họ rất sát, làm như mình không biết gì, để đừng ai bị tổn thương vào ngày mùng 1 Tết âm lịch!

Một sư thầy được đề cử ra nói chuyện với bọn chúng:

- Các anh làm gì trên chánh điện vậy? Trên đó không có gì đâu. Hãy xuống dưới này để xem văn nghệ và cùng nhau đón mừng Tết Việt Nam theo văn hóa cổ truyền của chúng tôi.

Một tên trong bọn hát hàm lên tiếng:

- Chúng tôi muốn cho tiền. Thùng Phước Sương ở đâu? Sao tôi không thấy trên chánh điện?

Chúng tôi nhìn nhau ngằm ra hiệu “Chúng nó muốn tìm thùng Phước Sương”.

Thầy lên tiếng, giọng đùa giỡn:

- Vậy thì các ông hãy lên thẳng tượng Phật Tổ nhé. Cái thùng ấy đặt ngay cái camera nối liền với bót cảnh sát đó. Các ông nếu có ủng hộ chùa thì cho nhiều nhiều một tí để cảnh sát thấy luôn nhe...

Thầy nửa đùa nửa thật vừa đề dọa chúng, cũng vừa xem thái độ chúng ra sao.

- Tôi... muốn bỏ vào thùng ấy bao nhiêu cũng được à?

- Vâng! Bỏ nhiều thì tốt nhé, và khuôn mặt của ông sẽ được camera chụp lại để chùa chúng tôi nhớ ơn. Mỗi người đến cho tiền đều có một tấm hình đẹp ở sở cảnh sát.

- Còn nếu tôi muốn cho tiền và có giấy khai thuế thì sao?

- Nếu vậy xin ông cho tên họ, địa chỉ, số phone luôn, chúng tôi sẽ ghi vào sổ làm kế toán cho dễ.

Xin mời các ông ra bàn thu ngân nơi đây.

Thầy mời họ ra chỗ tôi đang ngồi để làm giấy tờ. Tôi vội nói luôn:

- Tất cả những ai đến bàn thu ngân này đều được camera chụp hình lại và gửi đến phòng cảnh sát ngay tức thì, các ông hãy nhìn lên máy và cười đi nào. Chúc các ông một năm mới tốt lành nhé.

- Ở đây... có camera nhiều như vậy sao?

- Vâng! Chỗ nào có tiền nong ra vô thì phải có camera nối với bót cảnh sát chứ bây giờ không đặt niềm tin vào ai được cả, xin ông cảm phiền ạ... Ông thấy không, góc phải này, góc trái kia, đằng sau chỗ treo áo lạnh ngoài và gần phòng toilet nữa đều có camera cả đấy!

Tôi thấy chúng háy mắt nhau, tần ngần vài phút rồi tên đứng bên ngoài vẫy tên bên trong, chúng ra hiệu bỏ đi vì nhìn thấy chùa này đầy những camera trong ngoài và quá đông người vào giờ Giao Thừa, không thuận tiện cho họ làm ăn lúc này.

Chúng vừa bỏ đi thì hai xe cảnh sát đến chùa. Họ lập biên bản và nhắc nhở tất cả mọi người phải đề cao cảnh giác. Bây giờ trộm cướp trà trộn vào dân thường, họ có thể ra tay trong đám đông làm hại đến người dân, và khuyên chúng tôi không nên tụ tập chỗ đông người, nhất là những ngày tết cổ truyền Việt Nam đang diễn ra.

Trên đường về nhà lúc 1:30 sáng, khí trời mát mẻ mặc dù đường đầy tuyết trắng, -3 độ C, tôi thỉnh lộc từ chùa mấy đòn bánh tét, vài hộp đồ ăn chay và một cành mai đầy những nụ.

Mùng 1 Tết Giáp Thìn đã đến với những người con gốc Á, con Rồng tượng trưng cho sức mạnh, sự thành công và hạnh phúc, nơi đâu có con rồng lướt qua là nơi ấy có sự huy hoàng uy nghiêm và thanh bình.

Thấy tôi im lặng vì chuyện xảy ra vừa rồi ở chùa, chồng tôi nắm lấy bàn tay tôi:

- Hôm nay em đã khẩn gì cho ngày đầu năm mới?

- Em chỉ xin được sức khỏe và sự an lành...

- Ngày mùng 1 mà gặp cướp thì... cả năm...

- ... sẽ rất may mắn đó! Anh biết tại sao không? Cướp đã chịu thua kế sách của mình, đã bỏ chạy, thì có phải mình đã thành công rồi không?

- Nhưng sự lo lắng vẫn còn đó! Những buổi parties, đám cưới, họp mặt ở những nhà hàng, bây giờ chả ai dám đeo đồ thật nữa vì sợ cướp. Hồi xưa các bà đeo tinh bơ nhưng từ ngày chiến tranh của những nước Ukraine và Nga, rồi đại dịch Covid-19, thế giới ngày càng nghèo đi, nạn dân di tản lậu vào Mỹ, qua Canada làm cuộc sống mình càng khó khăn, gây ra nhiều tệ nạn xã hội...

Anh rất mong năm mới, hoàn cảnh mới, việc làm nhiều hơn thì mới bớt được thất nghiệp, bớt đói khổ thì sẽ bớt cướp bóc.

- Em tin nếu có điều gì không may xảy ra thì năm con Rồng cũng hoá chuyển cho cái rủi sẽ thành cái may như mình vừa đuổi những tên cướp ra khỏi chùa vậy đó...

- Ủ, anh cũng hy vọng có kiêng có lành và có tin ắt có thành công!

- Anh nhớ không, hồi xưa khi mình mới bước chân đến Canada, nơi đây rất ít dân di trú (immigrant). Mình đi chơi về rất khuya chả sợ gì hết, để quên đồ bất kỳ nơi đâu cũng không sợ mất mát, nhưng bây giờ vì đói khổ ở khắp nơi trên thế giới, chiến tranh, tai ương, cả thế giới như đang bị trừng phạt vậy chứ không phải riêng một đất nước nào; em thật lo sợ cho đời con cháu mình sau này quá. Công nghệ kỹ thuật càng tiến bộ chừng nào thì càng mất an ninh chừng này vì có những người xấu lợi dụng những công nghệ ấy để lừa đảo chiếm đoạt lẫn nhau...

- Cũng đáng sợ thật, công nghệ càng phát triển bao nhiêu, con người càng bị lừa bịp dễ dàng hơn nữa... Nhưng mình chỉ nên nhìn phía tích cực của nó thôi, em nghĩ xa quá sẽ làm mình sống tiêu cực và cuộc sống sẽ trở nên vô nghĩa! Em thấy đó, có những chàng trai trẻ ngoại quốc rất tốt cũng vào chùa lay Phật, ăn chay, học thiền, phát tâm giúp chùa quét dọn, rửa bát, làm bếp vào những ngày cuối tuần... Bất cứ nơi đâu, quốc tịch nào cũng có cái xấu và tốt hiện hữu; bất kỳ việc làm nào cũng có cái tích cực và tiêu cực, thôi thì mình hãy nên nhìn những điều tốt đẹp để có niềm tin cho tương lai!

Chúng tôi vội xua đi khỏi đầu những lo lắng, chút phiền muộn vừa qua để tiếp tục đón những ngày xuân còn đang tiếp nối...

Xe về đến khu phố chúng tôi ở, nơi đây những gia đình Việt khá đông, ai cũng cầm theo những nhánh mai đầy nụ và lộc quýt. Gặp nhau ở ngã tư đèn đỏ để queo vào con đường nhà chúng tôi, một người quen kéo cửa kiếng xuống, nói thật to giữa con đường trống vắng vào 2 giờ sáng:

- Quý vị ơi, năm con Rồng 2024,

Thành công liên miên

Hạnh phúc triền miên

Túi luôn đầy tiền

Sung sướng như tiên... nhe!

Sỏi Ngọc, 9 Feb 2024 , Montreal

XUÂN MỘNG

Xuân đến mang vui vô lượng lần
 Xuân trong trời đất mắt giai nhân
 Xuân mơ tiếng pháo vang ngoài ngõ
 Xuân rộn phong bao đẹp áo quần
 Xuân chúc lời lành Thư Pháp tặng
 Xuân trao ý tốt cành mai Xuân
 Xuân trân trọng mở trang tình sử
 Xuân đón thiệp hồng mộng ái ân.

Kiều Mộng Hà
 Austin 7.2.24

(Phan Lang @ Chợ Tết Phước Lộc Thọ, LA
 Chúc Xuân Giáp Thìn 2024)

**Đưa vai gánh vác giang sơn
 Dẫn cho khó nhọc không sờn lòng ai
 Dân giàu, nước mạnh ngày mai
 Phương Đông hùng cứ, tương lai rạng ngời.**
 (PThuy)

CHÚC MỪNG NĂM MỚI [6]
 Chúc hải ngoại: Cộng Đồng luôn êm ả
 Mừng thuyền nhân gắng đùm bọc, sẻ, chia
 Năm bền lòng thay vận Nước, sử Nhà
 Mới: vững dạ, thăng hoa Cờ Chính Nghĩa!

TRAI ĐẤT VIỆT
 Trời đà cho nước Nam oai
 Anh hùng đất Việt: tài trai hết lòng.
 Niềm đau quốc phá gia vong
 Sĩ phu không thể thông dong hưởng nhàn!
 Ý Nga, 9.2.2024

CHÁU, CHẮT, CHÍT... HỒ?
 Cháu nói láo để lòi đuôi lừa đảo
 Thò đũa đầu, thụt cổ lăm tanh tao
 Trò ma đầu gian trá quá tào lao
 Chọn ác đạo làm sao tránh ác báo?
 Ý Nga, 9.2.2024

CHAO ĐẢO
 Nhận vào một đám phản chiến
 Bà tự nhuộm mình: “hồng chuyên”.

Ý Nga, 9.2.2024

KHÔNG SÂN KHÁU VẤN DIỄN TUÔNG?

Mi cao ngạo tít tận trời
Ta chân đạp đất, nhớ thời tránh xa!
Vào đây trình diễn “quỷ ma”
Múa may loạng quạng khó tha! Đò hồng?
Ý Nga, 7.2.2024

TỰ NGUYỆN KHỔ!

Nhiều nàng biết bỏ cô nao?
Bỏ chẳng là thói cứ đào... hoa tặng?
Hồng, Lan, Cúc, Huệ, Nguyệt, Hằng...
Xa trắng lại tiếc ngừng ngoảnh sắc hoa.
Á Nghi, 6.2.2024

THÔN NỮ NGHÈO

Ngày ngày mặc áo bà ba
Trắng, trơn, không một sắc hoa vổ về
Sao anh khen: - Thấy bắt mê!
Nắng trưa hoa mắt? Bờ đê tức cười.
- Vói anh, em rất tuyệt vời
Đơn sơ, mộc mạc, yêu đời, tươi vui
Tết nào cũng trẻ hai mươi
Mong Cha Mẹ cưới, hai nơi vui cùng.
Á Nghi, 6.2.2024

*

Chúng tặng quà cho... ăn diện
Đăng đàn đi khắp mọi miền
Huyền thiên kêu gọi hòa giải
Về cùng!
Sớm châu... tổ tiên!
Ý Nga, 7.2.2024

TANH TƯỞI QUÁ!

Loài trần nuốt trọn khiếp kinh
Vẫn thua “trần đỏ cùng đỉnh” tanh rình
Ăn mình bùa đảng yêu tinh
Rập rình thôn tính, bụng phình vàng, đô.
Ý Nga, 7.2.2024

ANH VÃN CHỜ

Tại em tên Thương, anh về tơ tưởng
Phải chi là Ghét, ai lại uơng thơ.
Ờn Trên xếp đặt hay gặp tình cờ,
Âm phù, dương trợ mà yêu mà nhớ?

Mực trào ra thơ, duyên lành hạnh ngộ
Anh khôn bao năm, chỉ đại một giờ
Tại sao ngẩn ngơ? Già đầu vẫn khờ
Lâm bệnh tương tư, cả đêm trần trở.
Á Nghi, 6.2.2024

NGÀY XUÂN XEM HOA ĐẸP CHÚC TẾT VUI

Nhìn con số 700 tròn trịa trong bài tâm tình hôm nay, người viết thấy xúc động lạ và vui trong lòng một ít vì không ngờ mình cũng "múa bút" được 700 bài viết cho mục Một Cõi Thiên Nhân trên Oregon Thời Báo kể từ năm 2009 cho đến nay đã 15 năm rồi.

MINH SƯƠNG LAM CHÚC TẾT GIÁP THÌN 2024

Trước khi giữ mục MCTN, tôi cũng đã "thả bút đề thơ lai rai" cho mục thơ từ năm 2002 và viết các bài ký sự cho các *Giai Phẩm Xuân Oregon* mỗi khi vợ chồng chúng tôi đi tiểu ngoạn giang hồ về nhà kể chuyện đường xa xứ lạ cho bà con đọc cho vui ba ngày Tết.

Nói thật tình, nhiều khi tôi cũng thấy thương cho phu quân của tôi phải năm chèo queo một mình trong phòng ngủ vào những buổi tối thứ hai vì tôi phải thức khuya viết bài bên phòng computer riêng của tôi cho an tĩnh tâm trí thì mới viết bài được. Nhưng vì nghiệp dĩ thi nhân và cảm thương quý vị cao niên ở Portland,

Oregon sẽ buồn khi không đọc được những mẩu chuyện Thiền ngắn gọn hay những bài thơ đạo giản dị, nhưng chan chứa tình người của thầy Thích Tánh Tuệ, do tôi suu tâm đính kèm trong bài viết, nên tôi cố gắng viết tiếp tới đâu hay tới đó cho vui người vui ta, chứ tôi cũng thấy muốn "cáo lão về vườn" cho an thân "tuổi không còn trẻ nữa" của mình từ lâu lắm rồi.

Bây giờ thì người ở hải ngoại lại nôn nao về Việt Nam ăn Tết để tìm lại chút kỷ niệm ngày xưa. Thật tình ở xứ người nếu không đi đến các chợ Việt Nam thì chúng ta không biết rằng Tết sắp đến vì mọi người vẫn sinh hoạt đi làm, đi học bình thường "một ngày như mọi ngày".

Bây giờ vẫn là mùa Đông nơi xứ Mỹ, nhưng người viết đã thấy nhiều cành hoa đào đã nở đón Xuân sang ở Portland, Oregon thơ mộng, nơi người viết đang ở.

Còn mấy ngày nữa là chúng ta sẽ đón Tết Giáp Thìn 2024. Đã nói đến Tết thì không thể nào hoa trong ngày Tết đặc biệt là hoa mai và hoa đào. Vườn nhà người viết có trồng cây hoa Forsythia mà tôi gọi là hoa mai xứ Mỹ vì có màu vàng giống như hoa mai xứ Việt đã được người viết giới thiệu rồi.

Năm nay người viết xin giới thiệu hoa đào qua các bài viết của dược sĩ Trần Việt Hưng, một ông bạn văn nghệ của tôi ở Portland, đã viết nhiều bài khảo cứu về hoa lá, cỏ cây rất có giá trị. Vì giới hạn số trang của bài viết, người viết không thể đăng hết tài liệu này được nên xin mời quý bạn hữu chịu khó vào đọc bài viết về hoa đào của DS Trần Việt Hưng qua 2 link dưới đây:

[MỖI NĂM HOA ĐÀO NỞ.. – DS.Trần Việt Hưng](https://tranlyquang.wordpress.com/2024/02/04/moi-nam-hoa-dao-no-ds-tran-viet-hung/)

<https://tranlyquang.wordpress.com/2024/02/04/moi-nam-hoa-dao-no-ds-tran-viet-hung/>

Xin giới thiệu tiếp cây đào Quince

[QUINCE, GỌI LÀ ĐÀO... NHƯNG KHÔNG PHẢI LÀ ĐÀO... – DS.Trần Việt Hưng –](https://tranlyquang.wordpress.com/2024/01/27/quince-goi-la-dao-nhung-khong-phai-la-dao-ds-tran-viet-hung/)

<https://tranlyquang.wordpress.com/2024/01/27/quince-goi-la-dao-nhung-khong-phai-la-dao-ds-tran-viet-hung/>

Cảm ơn Dược sĩ Trần Việt Hưng nhé.

Mời bạn đọc và xem thêm các hình ảnh hoa đào rất đẹp do sư cô Huệ Hương chuyển tiếp, chia sẻ với người viết, được người viết lưu giữ trong trang nhà của tôi để làm tài liệu qua link dưới đây. Kính mời bạn vào đọc nhé. Kính tri ân sư cô Huệ Hương.

Post Ngày Xuân nói chuyện về Hoa

Posted on [02/05/2024](https://suonglamportland.wordpress.com/2024/02/05/ngay-xuan-noi-chuyen-ve-hoa/)

Điều hướng bài viết

[← Previous](#)

<https://suonglamportland.wordpress.com/2024/02/05/ngay-xuan-noi-chuyen-ve-hoa/>
[Tết- Happy New Year](#)

Ngày Xuân nói chuyện về Hoa

<https://www.pinterest.com/pin/801640802450714250/>

Nhìn hoa nở tự nhiên người viết muốn thăm thì tâm tình với bạn bè:

“...Bạn có biết Xuân xứ người đẹp lắm

Nụ hoa kia ẩn náu suốt mùa Đông

Trong âm thầm hoa kết tụ trong lòng

Thân cây nọ cỗi cằn vì sương tuyết.

Bạn có biết đời người! Ôi! Diễm tuyệt!

Được tạo nên bằng duyên nghiệp, quả, nhân

Đã âm thầm đưa ta đến cõi trần

Để thọ lãnh đau buồn hay sung sướng.

Duyên nghiệp ấy không ảnh hình sắc tướng

Nhưng là mầm tạo tác kiếp nhân sinh

Thiện ác, buồn vui, lục đục, thất tình

Tùy duyên nghiệp mà phát sinh hình tướng.

Làm việc thiện thì duyên lành tăng trưởng

Sẽ sống vui an lạc trí thân tâm

Kẻ gian tà phạm ác tội lỗi lầm

Luật pháp lần lương tâm trừng phạt họ.

Hãy nhìn lại hoa đang khoe sắc đỏ

Hoa lá kia cũng biết trở màu xanh

Cho nhân gian thưởng ngoạn nét hữu tình

Con người há chẳng bằng loài hoa nọ.

Xin đừng lại đừng gây nên sóng gió

Đem tình thương, vui vẻ đến muôn nơi

Dem nụ cười, hy vọng đến cuộc đời
Hoa Xuân đẹp và tình người cũng đẹp.
(Sương Lam)

Ngắm hoa đào xong mời bạn cùng đi dự
buổi sinh hoạt mừng Tết Nguyên Đán
2024 do Nhóm Sinh Hoạt Người Việt
Portland tổ chức tại Trung Tâm Y tế và
Dịch Vụ Châu Á (AHSC) qua youtube đính
kèm rất vui, rất hào hứng.

Youtube Mừng Tết 2024 với Nhóm Sinh Hoạt Người Việt Cao Niên Portland 2-1-24
<https://www.youtube.com/watch?v=TKvyHH4IEu0>

Người viết thực hiện youtube này để kính tặng Ban Tổ Chức buổi sinh hoạt Tết này, xem như là món quà Tết tặng quý vị với lòng cảm ơn chân thành quý vị đã đem niềm vui đến cho những người cao niên ở Portland và vùng phụ cận với những sinh hoạt thật đặc sắc và hữu ích. Mời bạn đọc bài thơ *Chúc Xuân* của thầy Thích Tánh Tuệ đầy nét thiền vị và tình thương được trình bày trong bài thơ. Kính tri ân thầy Thích Tánh Tuệ.

Bài Thơ Chúc Xuân

Xuân gửi tặng nhau một chữ Thương
Để sau bù đắp cuộc vô thường
- Ân cần, trân quý khi còn gặp
Biết vẫn còn chung một đoạn đường!

Xuân, chúc người thương một chữ Hòa
Đời không thuận ý hãy cho qua
Phiền giận, riêng mình ôm mỗi khổ
Thanh thản khi lòng niệm thứ tha.

Xuân, chúc mọi người nhớ chữ Tâm
Để cùng sống đẹp đến trăm năm
Thiên đàng, địa ngục... từ Tâm tạo
Hỷ, Xả, Từ, Bi, xóa lỗi lầm.

Xuân, chúc mọi người một chữ An
Giữa đời luôn biến động, gian nan...
- Bình an khó gặp nơi trần cảnh
Về kiếm trong ta, sống nhẹ nhàng...

Xuân, chúc mọi nhà một chữ Vui
Đời trăm yến tiệc cũng trôi xuôi
Vui trong đạo lý, nơi điều thiện
Vĩnh viễn hồn ta thấp nụ cười...

Xuân, chúc cho nhau một chữ Thành
Thành công, thành tựu với thành nhân
- Hướng về phụng sự vun Tài Đức
Hạnh phúc miền trường... Xuân mãi Xuân..

(Như Nhiên Thích Tánh Tuệ)

Nguồn: <https://thuvienhoasen.org/p98a31297/bai-tho-chuc-xuan>)

Người viết xin kính chúc toàn thể quý vị thiện tri thức và quý bạn
hữu thân mến của tôi
Một Năm Mới nhiều sức khỏe và vạn sự như ý qua youtube
dưới đây do tôi thực hiện

Youtube Minh Sương Lam chúc Tết Giáp Thìn 2024

<https://www.youtube.com/watch?v=EU0Pc9omCMU>

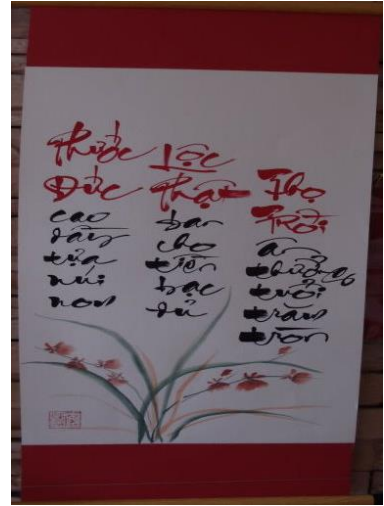
<https://www.pinterest.com/pin/801640802450675680/>

Chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng
ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện
thư bạn gửi-MCTN 700-ORTB 1129-ORTB 1129-272024)

MÙA XUÂN TÌNH YÊU

Mùa Xuân anh ơi, là mùa vui
Ngày hăm ba ông Táo về trời
Rộn ràng niềm yêu đời phơi phơi
Đón ba ngày Xuân vang tiếng cười.

Mùa Xuân anh ơi, là mùa hoa
Nở rộ khắp nơi, khắp mọi nhà
Mai, đào, hồng, cúc... màu rực rỡ
Thắm tươi theo cánh gió chan hòa.

Mùa Xuân anh ơi, mùa tình yêu
Anh nắm tay em, chớ nói nhiều
Phố phường nhộn nhịp người dạo bước
Mắt em long lanh dưới nắng chiều.

Anh sẽ cùng em đón giao thừa
Ồi thiêng liêng giây phút sang mùa
Lắng nghe anh nhé, chồi nảy lộc
Tóc em xôn xao, ngọn gió lùa.

Pháo nổ vang trời, kìa Tết đến
Đôi tim rạo rực, bóng Xuân sang
Tình anh tặng là quà mừng tuổi
Giấc ngủ đêm về, em băng khuâng.

Ba ngày xuân rồi cũng qua mau
Nhưng mối duyên mình sẽ bền lâu
Mùa Xuân anh ơi, mùa hạnh phúc
Hãy đến trao em mộng ban đầu.

Kim Loan

Edmonton, Xuân Giáp Thìn 2024

NGƯỜI HÙNG CỦA MÙA XUÂN

Trong buổi họp chuẩn bị cho ngày liên hoan Tết năm ấy, cô giáo trẻ sung sức là tôi, cao hứng
giao cho nhóm lớp trưởng, lớp phó lo phần trang trí, mua bánh kẹo, nước uống, còn tôi sẽ nấu
một nồi chè bà Ba và một hũ đậu phộng rang.

Thú thật, tôi chưa bao giờ đảm đang chuyện bếp núc, từ bé tới lớn tôi chỉ biết ăn rồi học, mọi việc trong nhà đều có các anh chị lớn lãnh hết. Có một dạo, bà chị Cả bận đi làm sớm, giao cho tôi canh củi lửa nồi cơm nhưng mười lần như một, đều bị khét hoặc nhão nhẹt. May mà sau này có nồi cơm điện thì tôi được “ưu ái” làm nhiệm vụ cắm nồi cơm mỗi buổi sáng trước khi đi học, vậy thôi, chứ tôi chưa hề biết nấu món nào khác.

Sở dĩ tôi tự tin dám nhận nấu nồi chè và đậu phộng rang, vì nhà tôi có quán nước giải khát bán bia, chị tôi thường xuyên rang đậu phộng đem ra quán nên tôi cũng gọi là biết cách rang đậu, còn nồi chè thì mới hồi mùa hè, các bạn lớp cấp 3 có nhóm họp ở nhà tôi, tôi cũng được chứng kiến và phụ trợ các bạn nấu chè ngay trong bếp nhà tôi, có gì khó đâu.

Đến ngày liên hoan, tôi tắt bếp từ 9 giờ sáng, mặc dù đậu xanh đã ngâm và đãi vỏ từ chiều hôm qua, bịch dừa nạo cũng sẵn sàng trong tủ lạnh. Tôi thông thả xắt khoai lang, ngâm bột khoai, bột bán, vắt nước dừa và bắc nồi chè lên cái bếp điện lớn, đồng thời quay qua bếp củi để rang cháo đậu phộng. Ngồi đảo đậu, liếc mắt trông chừng nồi chè bắt đầu sôi sùng sục, tôi vặn nhỏ bếp điện, còn bên chảo đậu cũng bắt đầu chuyển sang màu nâu đậm, thơm nức mũi. Tôi dập tắt củi lửa, bước qua chăm sóc nồi chè thì than ôi, dưới đáy nồi là khoai lang và đậu xanh đóng khét lết, cả nồi chè tỏa ra một mùi khê không còn cách nào chữa nổi dù tôi đã mau mắn đổ chè qua nồi khác, bỏ phần bị khê dưới đáy nhưng thật uổng công vô ích.

Tôi ngồi thừ ra, mặt mũi lấm tấm mồ hôi, chưa biết sẽ phải làm gì, thì lại nghe mùi khét từ bên chảo đậu. Ủa, tôi đã dập tắt củi rồi mà, nhưng có lẽ vì đồng than dưới chảo vẫn còn nóng nên cả chảo đậu từ từ chuyển qua màu đen và bốc khói. Tôi hoảng hốt, bắc chảo đậu xuống, mọi sự đã muộn màng, rồi tôi bật khóc tức tưởi, tiếc hùi hụi công sức đã chuẩn bị mọi thứ với lòng háo hức từ chiều hôm trước.

Đề nguyên “hiện trường” bẽ bộn nơi bếp, tôi đứng dậy, lấy chiếc nón lá che nắng, chạy qua tiệm giải khát tìm bà chị Cả. Bà chị liền cho bài học:

- Đậu rang xong phải bắc xuống ngay, ai lại để nguyên si trên bếp than còn âm ỉ như thế! Còn nồi chè bự cho 40 học sinh ăn thì phải đảo liên tục, chứ không thể ngồi xa dòm chừng.

Rồi thấy mặt tôi méo xẹo, chị thương hại:

- Chị còn dư nhiều đậu phộng mới rang hôm kia, chút nữa lấy mà xài, còn bây giờ mau đi kiểm chị Năm Chè Đậu xem chị ấy có giúp gì được không. Chị phải bán bán hàng.

Tôi bước đi như người không hồn, biết tìm chị Năm Chè Đậu ở đâu? Chị Năm là người khá thân với gia đình tôi, mỗi sáng cỡ 9-10 giờ chị gánh chè đậu đi bán dạo khắp xóm trên làng dưới, giờ biết chị đang ở chỗ nào mà kiếm?

Tôi rẽ vào nhà Thủy, đưa bạn thân cùng xóm cùng lớp suốt cấp hai và cấp ba Trung học. Nó nghe đầu đuôi xong, suy nghĩ, tính toán:

- Một giờ trưa bắt đầu buổi học ca chiều, vậy nhà người phải xong xuôi mọi sự lúc 12 giờ 30, nghĩa còn khoảng hơn 2 tiếng nữa, có là Thánh cũng không kịp ngâm đậu nấu nồi chè khác.

Tôi vẫn im lặng nhìn nó cầu cứu, nó liền nói:

- Hay là mình nấu chè khoai lang bột khoai nước dừa, khỏi cần đậu xanh? À mà thôi, từ đây ra chợ cũng 15 phút, vừa đi vừa về mất nửa tiếng, rồi gọt khoai, nạo dừa, ôi thôi, có khi làm gấp gấp còn thêm hư bột hư đường. Giờ chỉ còn cách đến nhờ chàng Lãm ra tay.

- Lãm? Nhưng liên quan gì chứ? Hắn không phải thợ nấu, cũng chẳng phải chủ quán chè, giúp được gì?

- Ngáo à! Tiệm chè nhà hắn đông khách nhất chợ Gò Vấp, từ 10 giờ sáng đến 10 giờ tối, thì lúc nào mà chẳng có sẵn đậu nấu chín, đường, nước cốt dừa, hiểu chưa?

- Nhưng lâu rồi tao và hắn không gặp nhau, ngại quá.

- Lâu là bao lâu?

- Cách đây cả tháng, hay nói chính xác là 5 tuần, bữa đó hấn đến trường đón tao sau giờ dạy, rủ tao đi ăn hủ tíu, tới giờ không thấy mặt mũi hấn luôn á!

- Chao ôi, nàng còn nhớ là đúng 5 tuần luôn hen, để tao sẽ hỏi tội chàng. Tại hấn miệt mài học hành, hấn từng nói với tụi mình rằng, từ khi vào trường Y khoa hấn không biết cái xóm của hấn tròn méo ra sao, vì hấn ra khỏi nhà đi học lúc tờ mờ sáng và trở về khi trời sập tối, chỉ kịp ăn qua loa, rồi vùi đầu học tiếp đây thôi. Vả lại, hấn thích mày từ năm lớp 9 đến rông rã ba năm cấp ba, cả trường cả lớp ai mà hồng biết. Tao bảo đảm hấn sẽ bằng mọi giá phải làm “anh hùng cứu mỹ nhân”. Mà cho dù hấn không còn mê mày nữa thì đã sao, bạn bè thân giúp đỡ nhau cũng được, ai cấm? Không nhưng nhị gì nữa, lấy xe Honda Dame của tao chạy ngay đến nhà hấn, kéo không kịp.

Tôi chỉ biết rậm rập nghe lời Thủy. Tiệm chè nhà Lãm kể bên chợ, người ta nhộn nhịp chợ búa sắm Tết, rồi nghỉ chân ăn chè đá đậu ba màu, ngồi kín gần hết các bàn trong nhà và ngoài sân. Tôi dừng xe trước tiệm, may quá, Lãm đang đứng bào đá bào, phụ má bỏ đá bào vào các ly chè, vừa nhìn thấy tôi Lãm liền chạy ra. Nhìn mặt tôi rầu rĩ như sắp khóc, Lãm giúp tôi dựng xe rồi dẫn tôi vào, lấy hai chiếc ghế cho tôi và Lãm ngồi chỗ góc sân. Tôi kể lể mọi sự, Lãm nghe đến đâu khuôn mặt đăm chiêu đến đó. Tôi ngây thơ hỏi thẳng:

- Quán nhà Lãm có dư chè giúp mình được không?

Lãm lắc đầu:

- Thời gian gấp quá, những ngày giáp Tết như thế này đậu ngâm liên tục, nấu không kịp bán, chắc không được, Loan ơi.

Hai đứa cùng in lặng, Lãm vẫn bóp đầu bóp trán nghĩ suy, căng thẳng lắm. Tôi nản chí, nặng nề đứng lên:

- Thôi mình về đây.

Lãm lặng lẽ nhìn theo tôi dắt xe ra vỉa hè. Bỗng tôi nghe tiếng gọi:

- Loan ơi, mình có cách rồi!

Tôi reo lên trong lòng, thật không hổ danh một trong những chàng trai thông minh nhất lớp (vào ngành Y còn được, sá chi cái vụ chè cháo này chỉ là chuyện vặt).

Lãm đến bên tôi:

- Ở trong nhà lồng chợ có lò làm sương sáo, tụi mình đến đặt mua, kế bên là tiệm bán dừa khô, họ sẽ nạo và vắt nước dừa cho mình luôn. Lãm sẽ nhờ chị Bảy giúp việc ở quán nhà thắng nước đường. Lãm sẽ mua nước đá, rồi chở đến trường cho Loan thành món chè sương sáo béo ngọt mát lạnh, Loan thấy thế nào?

Tôi sung sướng hơn cả mong đợi, rồi rít theo Lãm vào chợ, mọi sự diễn ra như dự định, tôi thênh thang cỡi lòng chạy về trả xe và chia sẻ niềm vui với Thủy, nó liếc tôi:

- Cuối cùng thì mày vẫn là tiểu thơ, chẳng phải nấu nướng chi ráo, chút nữa chỉ việc ghé tiệm chị mày lấy đậu, rồi có hoàng tử chở chè sương sáo đến tận nơi. Phải công nhận, sức mạnh của ...

Tôi cắt lời nó:

- Mày lại ăn nói linh tinh gì đấy.

- Chớ không phải sao, vì nàng mà chàng sinh viên chỉ biết ăn học lại trở thành... thợ làm chè sương sáo.

- Thì con nhà nòi... tiệm chè mà lị.

- Thôi, bây giờ mời tiểu thơ đi về tắm rửa, thay bộ quần jeans với áo thun màu hồng hôm bữa tụi mình mua ở chợ trời Tạ Thu Thâu, rồi đi đến trường cho xinh đẹp rạng rỡ nha.

- Quỷ sứ! Tủ quần áo của tao có bao nhiêu cái mày biết hết tron.

- Bạn thân để làm gì chứ? Bữa nay mày khai mạc bộ đồ đó rồi ra giêng cho tao mượn đi coi phim với người yêu, haha.

Tôi đến trường lúc gần 1 giờ. Mấy đứa học trò đón tôi với bịch đậu phộng rang, rồi ngơ ngác:

- Ủa, chè đâu cô?

Đúng lúc ấy Lãm xuất hiện, tắt máy xe, hai thau chè được buộc gọn gàng nơi yên sau. Tụi nhỏ liền khoanh tay:

- Dạ, tụi em chào... thầy!

Tôi vui vẻ nạt chúng:

- Thầy gì chứ! Đây là chú Lãm bạn thân của cô, mấy đứa phụ chú mang chè vào trong lớp nghen.

Tôi mở nắp thau chè, những miếng sương sáo màu đen nổi bật trong nước dừa trắng béo ngậy, trộn lẫn những miếng đá lạnh trong veo lấp lánh, và ô kìa, những chùm hạt lựu bé tí màu hồng, màu xanh ở đâu ra vậy cả? Lãm giải thích:

- Hồi nãy Lãm nhờ chị Bảy thắng nước đường, Má thấy vậy kêu chị Bảy làm thêm mớ hạt lựu, vừa đẹp mắt lại vừa ngon.

- Trời ơi! Ngày mùng một Tết, Loan sẽ đến nhà cảm ơn bác thật nhiều.

Lũ học trò rộn ràng bày biện mọi thứ trong lớp. Tôi đi bộ theo Lãm ra ngoài cổng trường, chờ Lãm dừng lại ngồi lên xe chuẩn bị nổ máy, tôi níu tay Lãm:

- Lãm ơi!

- Gì vậy Loan?

- Lãm là... người hùng của mình, à không, người hùng của mùa xuân này đó, biết không?

Chàng trai ít nói nhất lớp, bữa nay cũng chẳng nói nhiều, chỉ mỉm cười ngại ngùng:

- Có gì đâu. Loan vào trong với đám nhỏ đi, ở ngoài này nắng nóng. Mình hẹn nhau mùng một Tết nhe?

- Ủa!

Tôi đứng nhìn theo xe Lãm hòa vào dòng xe cộ bận rộn ngược xuôi của những ngày gần Tết, khi bóng Lãm dần khuất nơi ngã ba, tôi quay bước vào sân. Một lớp nào đó đang bắt đầu tiệc liên hoan, chiếc máy cassette mở bản nhạc *Mùa Xuân Tình Yêu* của nhạc sĩ Từ Huy đang thịnh hành:

“Anh ơi, Xuân nay vừa đến

Xuân chưa hề nói, chỉ trao nụ hồng ...”

Nắng trong sân trường vàng rực cái nắng hanh khô của mùa cuối năm rạo rục, tôi bỗng thấy mình ngân nga tiếp theo điệp khúc của bài hát ấy:

“Mùa Xuân đến nhắc ta những điều

Mà ta chưa nói ra...

Và hôm nay bước trên phố này

Tưởng như nghe tiếng trái tim mình hát ca...”

Kim Loan

Edmonton, Xuân Giáp Thìn 2024

MÙA HOA TUYẾT CUỐI NĂM

Từng tầng tuyết bám trên thành cửa sổ bên ngoài, trên những cành cây và cả trên những mái nhà bên dưới. Mùa đông ở Bắc Mỹ vào tháng 12 đã bắt đầu với những cơn gió thổi mạnh, trận tuyết ào ạt vào đêm qua đã làm đường xá sáng hôm nay trắng xóa và yên ắng lạ thường.

Tôi đứng trên tầng lầu cao thứ 11 của căn building cao 12 tầng nhìn xuống, những người nhỏ bé với những chiếc áo choàng dày dài phủ kín đầu, vào giờ trưa đi vội vã vào những hàng quán cạnh công sở để ăn uống. Họ đi thật nhanh chứ không vừa đi vừa nói chuyện như mùa hè ấm áp, chẳng ai nói với ai lời nào mà như đã định trước nhà hàng nào rồi, chỉ đi thẳng vào quán thôi. Chiếc xe ủi tuyết to lớn xuất hiện ở cuối đường đang cào những ụ tuyết lớn mới rơi tơi tã, thổi vào một chiếc xe khác đi song song với nó để chở những khối tuyết ấy đi đổ ở một trạm đã được thành phố quy định để lấy chỗ cho xe cộ; người đi đường không bị nguy hiểm khi phải tránh những ụ tuyết này mà len ra lòng đường xe chạy. Tiếng còi hụ của xe hốt tuyết bỗng vang lên thật to để cho những người chủ xe đã đậu xe ở bên cần được hốt tuyết ra rồi xe đi chỗ khác, không sẽ bị phạt tiền.

Mỗi lần mùa đông đổ tuyết như thế này tôi lại nhớ chuyện cách đây 20 năm của gia đình:

Bố mẹ tôi vượt biên cực nhọc đến Pulau Bidong khi hai người chỉ mới là bạn quen biết nhau trên cùng một chuyến tàu; mẹ đi cùng với người cô ruột, còn bố đi một mình. Lúc ấy tôi chưa được sanh ra, nhưng được mẹ kể lại sau này khi tôi được 7 tuổi.

Với bao sóng gió bão táp ngoài khơi trời lên trụt xuống, cả tàu đã cạn kiệt hết đồ ăn mang theo cũng như sức lực, thì tàu Mã Lai xuất hiện từ xa.

Ông chủ tàu hỏi tất cả mọi người:

- Ông bà cô chú chị em hãy quyết định mạng sống của mình, có nên phát cờ trắng nhờ tàu Mã Lai giúp không? Hay sợ họ cướp và giết mình?

Chú Tiên, có vợ và hai người con gái, lên tiếng:

- Trước sau mình cũng chết nếu không còn thực phẩm cho những ngày sau lên đên mất phương hướng. Còn nếu mình gặp tàu Mã Lai thì có thể họ cướp, có thể họ cho mình đồ ăn, mình sẽ được sống sót. Quý vị hãy nghĩ đi, riêng tôi thì mặc dù gia đình tôi có hai người con gái nhưng tôi vẫn thử thời vận vì mình không có chọn lựa nào khác ngoài cái chết!

Lúc ấy cả tàu cho dù đói, dù mệt cũng ráng biểu quyết, phần đông ai cũng muốn đưa cò trắng gọi tàu Mã Lai. Mọi người nghĩ chỉ có một lần chết nên thí mạng luôn! Không còn muốn chịu đựng thêm nữa.

Khi tàu Mã Lai cập sát tàu của bố mẹ tôi, những tên hải tặc tràn qua, tay mỗi đứa lăm le dao nhọn, cái dài như mã tấu, cái ngắn to bản như đũa chọt theo lời mẹ kể. Tất cả mọi người dù có mệt đến đâu cũng thức dậy hết, ôm lấy nhau ngồi sát vào mạn thuyền. Hải tặc đi đến từng người một, đưa chiếc nón bắt mình phải bỏ vàng vào. Ngang qua mẹ tôi, mẹ chỉ có một chiếc nhẫn vàng nhỏ là gia tài, mẹ cởi ra bỏ vào chiếc nón. Bỗng nhiên nó lại bóp cầm mẹ tôi nhắc lên nhìn vào khuôn mặt mẹ; mặt mẹ lúc ấy đã bôi đầy dầu đen của thuyền, mái tóc cắt ngắn lờm chờm nhưng vẫn không dấu được nét đẹp ngây thơ sau sự hóa trang ấy. Không may cho mẹ, hôm ấy mẹ tôi có tháng, máu chảy ướt cả chiếc quần đen, mùi máu khô lẫn với máu ướt quyện vào thành một mùi tanh tanh khó ngửi. Nó quan sát mặt mẹ tôi rất kỹ từ bên trái qua bên phải, chiếc mũi hích hích đánh hơi, thấy mùi tanh tươi và từng giọt máu dơ chảy xuống mặt đất từ ống quần mẹ, hẳn có vẻ muốn bỏ con mồi nhưng còn lưỡng lự. Bố tôi ngồi gần đó, biết là tên này sắp sửa có ý đồ không tốt với mẹ, bố liền giả bộ co quắp ôm bụng kêu than thật to để đánh lạc hướng nó. Rồi làm bộ như bị động kinh, khuôn mặt biến hình, tay chân giựt giựt, miệng xùi bọt mép, cặp mắt lạc thần đến y như thật. Bố đã gầy sần vì thiếu ăn từ một tuần nay, nhìn dạng đóng kịch như sắp trút hơi thở cuối cùng... Mẹ cố vùng vẫy thoát khỏi tay hắn, vừa khóc vừa van nài:

- Ôi... cứu ... cứu anh tôi các bác ơi...

Cả tàu nháo nhào đến cứu giúp bố. Lúc ấy một tên đầu đảng nói một tràng dài với tên đang bóp mặt mẹ điều gì đó, tên đó bỗng cúi sát vào mặt mẹ tôi gần giọng rồi vứt mẹ xuống đất như một chiếc lá bên đường không sót thương. Rồi tên đó quay về tàu lấy đồ ăn, nước uống đem qua tàu chúng tôi, rồi cho thêm xăng và đẩy ra ngoài khơi lại.

Sau lần đó, mẹ tôi thật cảm kích lòng dũng cảm và sự hy sinh tánh mạng của bố cho đồng hương, mẹ tự hứa với lòng sẽ nhớ mãi ân tình này.

Bà cô đi chung với mẹ, đã lớn tuổi, bà không chịu nổi sự vui dập của bão táp, cái đói lạnh của cả tuần, bà ói không ngừng đến cả mặt xanh mặt vàng, đứng không vững. Khi đến đảo bà trụ không nổi nữa nên đã qua đời ở tuổi 55. Mẹ một thân một mình, vừa buồn khổ mất người thân duy nhất lại cảm thấy bơ vơ, nên khi bố ngỏ lời thì mẹ chấp nhận và theo bố về làm vợ từ đó. Bố có họ hàng ở Boston nên được nhanh chóng qua Mỹ sau 6 tháng ở đảo.

Tôi là đứa trẻ đầu tiên được sanh ra ở Boston, bố rất yêu tôi nhưng được ở bên cạnh bố thì thật hiếm. Bố chung tay với những người bạn quen biết trên đảo làm về ngành thủy sản, có nhà kho chứa cá tôm ở Main, giao hàng cho những đại lý bán lẻ ở Main và những vùng lân cận bên Canada. Mỗi lần về nhà được vài ba ngày, bố bế hôn tôi, dắt tôi đi park, mua rất nhiều đồ chơi cho tôi như để bù đắp.

Sau hai năm thì Cindy, em gái tôi ra đời. Ngày mẹ sanh em, bố không có mặt, mẹ phải phone để nhắc nhở cho bố biết đã làm bố lần thứ hai!

Mẹ nghỉ được hai tuần với em, lại ngồi dậy bận làm vì có tiệm nail, mở cửa 7 ngày. Mẹ được vận may mấy năm liền, tất cả khách đều muốn vô tiệm mẹ, lịch hẹn chật ních từng 45 phút một, mẹ không lấy mắc lăm và tận tâm nên ai cũng muốn chờ ngày mẹ rảnh để được phục vụ. Thời cơ hốt bạc của mẹ đã đến, mẹ không muốn bị mất, mẹ để Cindy ở nhà với tôi và đi làm cả ngày, chỉ về nhà vào 10 giờ đêm khi chúng tôi đã được những người giúp việc cho vào giường.

Sau lần mẹ sanh em Cindy, bố mẹ rất ít khi gặp nhau vì cả hai người đều rất bận, chỉ gặp nhau qua loa hoặc qua phone, mẹ tin tuyệt đối vào lòng trung thành của bố.

Khi tôi lên 7, tôi đã biết suy đoán. Bố mẹ đã đổi căn nhà lớn hơn và lúc ấy gia đình chúng tôi là một trong những gia đình Mỹ gốc Việt boat people thành công nhất trong tỉnh bang. Để được tiếng thơm và được tiếng tăm lan rộng, bố hay tổ chức những gala, những cuộc parties mời những người giàu có trong thành phố, những người quen biết gần xa mặc dù không có mặt mẹ. Trong số ấy có một cô kéo vĩ cầm rất hay, cô còn trẻ, rất đẹp, thua bố chừng 20 tuổi, cô ngưỡng mộ bố là người thành công trên đất Mỹ đi lên từ hai bàn tay trắng. Cô thích bố, tìm đủ mọi cách để gặp bố thường xuyên. Còn mẹ thì bận trong công việc mở thêm tiệm nail và đầu tư vào nhà đất sinh lời. Bố đã quên mất mẹ và các con, vắng mặt cả những ngày nghỉ bên gia đình.

Mùa đông ở Boston

Từ nhỏ tôi rất thích chụp hình, và vẽ màu nước, nên mẹ đã mua cho tôi cái máy hình khá xịn, tôi chụp tất cả những hình ảnh trước mắt, cái nào không vừa lòng tôi vẫn rửa ra, dùng cây bút lông to đen tô đậm vào người mà tôi không thích để loại bỏ trên bức hình ấy, rồi dán bức hình vào album của riêng tôi.

Bỗng một ngày trời mùa đông, tuyết đổ thật nhiều bên ngoài, tuyết che hết những vết bẩn đen của con đường, từng ụ tuyết cao lấp hết cả những chiếc xe đậu hai bên đường. Tôi và em Cindy không đi học được vì trường học đóng cửa. Mẹ cũng không đi làm nên đành ở nhà dọn dẹp nhà cửa.

Vào phòng tôi, mẹ xếp lại những quyển sách bày đầy trên sàn nhà khi tôi nằm dài xuống đất đọc sách và vẽ. Bất chợt mẹ cảm xấp hình mà tôi chưa kịp bôi đen người con gái tay cầm chiếc ly café đứng trong bếp nhà tôi cười duyên với bố, bên cạnh là em gái Cindy. Mẹ ngạc nhiên, tò mò tiếp tục xem thêm một số hình mà tôi đã chụp trong máy, cái thì bố khoác tay ngang vai cô ta, cái thì em Cindy đi chính giữa hai người, như một gia đình hạnh phúc của ba người trong ngôi nhà của mẹ, mà chủ nhân không hề hay biết!

Mẹ bủn rủn cả tay chân, mồ hôi chảy ướt trán, té xuống cái ghế cạnh đó, xấp hình rơi xuống đất từng cái một như có một sức mạnh ngàn cân. Mẹ vò đầu bứt tóc, những giọt nước mắt thi nhau tuôn chảy. Mẹ chú ý đọc những dòng chữ tôi viết trong quyển album: “Ngày 28 tháng 5, sinh nhật bố 40 tuổi, tôi 7 tuổi, Cindy 5 tuổi, mẹ... không có nhà.”

Trên một tấm hình khác, cô gái lạ mặt cũng được tôi bôi đen: “Ngày 26 tháng 9, sinh nhật tôi 9 tuổi, Cindy 7 tuổi, bố 42, mẹ bận ở đâu rồi.”

Một tấm hình nữa cách đây không lâu, chỉ có hai anh em và bà vú nuôi Bertha mừng sinh nhật 10 tuổi của tôi, chú thích: “Bố bận công việc, mẹ chỉ để quà trên bàn vào buổi sáng trước khi đi làm.”

Mẹ không kìm nén được sự hối hận tuyệt vọng và đau thương quay qua ôm chặt lấy tôi nói trong tiếng nấc:

- Con yêu! Mẹ thật có lỗi. Sao con không cho mẹ xem những tấm hình này sớm hơn? Sao không nói cho mẹ biết cô ta với bố... Mẹ thật đáng trách, không để ý đến gia đình chỉ biết lao vào kiếm tiền, bận rộn cả bao năm nay. Hạnh phúc gia đình sắp tiêu tan chỉ vì mẹ quá tin bố con! Mẹ không ngờ... Mẹ xin lỗi con! Con muốn mẹ mãi ở bên con và em. Mẹ xin lỗi, mẹ sẽ không bao giờ vắng mặt nữa, tha lỗi cho mẹ!

Tôi nghe tiếng bố mẹ cãi nhau thật to trong phòng đối diện:

- Cô muốn làm thật nhiều tiền mà, cô chỉ hạnh phúc khi thấy tiền... Hãy làm theo ý của cô đi! Còn tôi, tôi muốn sống cuộc sống của tôi, tôi kiếm tiền và hưởng thứ tôi muốn. Minh hãy chia tay!

- Em xin lỗi, anh hãy quay trở lại với gia đình được không? Cả hai chúng ta đều có lỗi, không chỉ riêng em, em muốn nắm bắt cơ hội làm giàu thôi...

- Đã trễ rồi! Tôi đã sửa soạn hành lý, tôi sẽ ra đi...

- Anh muốn đi với người con gái bằng tuổi con cháu sao? Làm vậy không thấy xấu hổ sao? Cô ta có thật lòng yêu anh không? hay chỉ vì tiền...

- Mặc kệ tôi đi với ai, cô không còn cái quyền tra vấn ấy nữa!

Mẹ vẫn ngồi yên một chỗ như pho tượng, nước mắt từng hạt rơi xuống như trút hết lòng sám hối của mẹ với gia đình. Tôi đứng im lặng trong căn phòng đối diện với khuôn mặt phụng phịu của thằng bé 10 tuổi, chụp hình bố xách valise bước ra khỏi nhà. Em Cindy chạy theo gọi:

- Bố! Bố ơi!

Quay lại nhìn em gái, bố nói:

- Bố vẫn rất yêu con và anh, nhưng....

Thế rồi bố quay đi bước ra khỏi nhà, cánh cổng khép lại sau lưng, tuyết vẫn rơi lất phất, gió vẫn rít từng cơn như nỗi đau xé lòng của mẹ. Tôi biết từ đây mẹ, tôi và em gái sẽ phải đùm bọc nhau trong cuộc sống không có bố!

Đất nước Mỹ này đã cho bố mẹ tôi sự thành công về tiền tài danh vọng, nhưng mặt khác dạy cho chúng tôi một bài học về sự đặt để ưu tiên trong cuộc sống, và về mặt trái của đồng tiền.

Mẹ sang tên tất cả những tiệm nails và chỉ giữ lại một cái, mẹ mướn người trông coi cửa tiệm, thỉnh thoảng tạt ngang qua vài giờ trông tiệm trong tuần. Phần lớn thì giờ mẹ giành cho tôi và em gái Cindy như để chuộc lại lỗi lầm của 10 năm qua.

Tôi tưởng nếu không có bố thì chúng tôi sẽ khổ lắm, thiếu tình thương, thiếu vật chất, thiếu niềm vui... Nhưng không! Chỉ thiếu có mỗi cái bóng ngồi ở sau nhà uống rượu mỗi khi buổi chiều xuống thôi. Ngoài ra không có gì thay đổi hết, bù vào đó mẹ luôn luôn có mặt ở nhà với anh em tôi, nói chuyện, dạy tôi và em học bài mỗi tối. Không còn tiếng cãi nhau ồn ào vào nửa khuya khi bố say xỉn về. Tôi rất thích như vậy, thật ấm áp và ngôi nhà có vẻ hạnh phúc hơn mỗi lần tôi tan học. Mẹ vẫn dạy chúng tôi phải mang ơn bố, nhờ có bố mới có ngày hôm nay, nhưng tôi vẫn để ngoài tai!

Với sự động viên của mẹ mỗi ngày, tôi và Cindy đều ráng học, chả bao lâu tôi đã thành giáo sư dạy về môn human sciences cho trường đại học tại Boston, em gái Cindy đã mở pharmacie không xa nhà với sự trợ giúp vốn của mẹ.

20 năm trôi qua, mẹ vừa làm mẹ lẫn bố, không hề than trách. Nay mẹ đã lớn tuổi nên chỉ ở nhà trông coi nhà cửa, cơm nước cho chúng tôi.

Một đêm giông bão, tv chiếu cảnh tượng xe ủi tuyết chạy rầm rập, xe hút tuyết thổi qua một xe trống khác đi bên cạnh, đẩy một xe tuyết, rồi lại xe thứ hai trở tới để hứng những làn tuyết thổi qua ô ạt mà tuyết vẫn cứ rơi đầy đường. Không một người nào dám ra khỏi nhà vì lạnh cóng. Mẹ cất tiếng:

- Cindy giúp mẹ bày bàn ăn tối nhé, gọi anh xuống ăn cơm luôn.

Chưa nói hết câu, tôi đã từ trên lầu chạy như bay xuống:

- Mẹ ơi, tối mai nếu bớt tuyết thì bạn gái con sẽ đến dùng cơm với nhà mình luôn được không ạ?

- Ồ được chứ con, đến ăn cho vui! Các con sao lâu quá mẹ không nghe hai đứa nói chuyện đám cưới thế? Cũng đã được ba năm quen nhau rồi mà...

- Vâng... chắc sẽ không lâu nữa đâu mẹ!

Bất ngờ tiếng chuông cửa vang lên, ba mẹ con nhìn nhau, giờ này tối rồi, tuyết như thế, ai lại đến, hay lộn nhà?

- Để con ra xem ai mẹ nhé.

Một lúc khá lâu, Cindy bước vào nhà với chiếc valise to đã sờn trên tay, người khách đi sau lưng nàng. Ai cũng ngạc nhiên hỏi: “Em xách valise của ai vậy Cindy?”

Cindy đặt chiếc valise xuống nhà, đứng tránh sang một bên. Một ông già với mái tóc bạc phơ, hói nửa đầu, quần áo luộm thuộm với chiếc quần jeans bạc phếch vá lỗ chỗ, cái áo trắng bên trong đã đổi màu ngà vì lâu ngày không giặt, chiếc áo lạnh bằng lông cừu quen thuộc với những chùm len cuộn bết vào nhau, chân đi đôi giày boots đen mà đế giày đã mòn vẹt. Tuyết phủ đầy trên hai vai áo ông đang bắt đầu chảy thành nước dưới cái nóng ẩm của chiếc lò sưởi trong nhà. Da mặt nhăn nheo khi ông ho hức hắc, cổ gượng cười:

- Cả nhà... không nhận ra tôi sao?

- Là... bố... à?

- Phải! Là bố đây! Thành Alex phải không? Lớn quá vẫn không thay đổi.

Ông ngả người đưa tay ra định vuốt đầu tôi, tôi tránh cái vuốt đầu đó, quẹo sang một bên làm ông mất đà té chúi xuống cái ghế bên cạnh. Tôi vẫn còn giận ông, hình ảnh ông xách valise ra khỏi nhà đi theo tình yêu trẻ, bỏ lại các con nhỏ, làm tôi rất khinh thường ông, tôi đã coi như mình không có cha từ ngày đó rồi! Chắc ông đã thất bại nên mới tìm về nhà với mẹ và chúng tôi? Tôi lên tiếng:

- Ông... Bố... về đây làm gì?

- Bố muốn thăm nhà... Xem mọi người có khỏe không, đã 20 năm rồi mà!

- Còn bố... bố có khỏe không?

Mẹ vẫn đứng yên từ nãy giờ, ngắm bố từ đầu đến chân rồi từ chân lên đầu, nước mắt vòng quanh. Mẹ nghĩ đến những ngày trên tàu vượt biên, bố đã ra tay nghĩa hiệp cứu mạng mẹ, lúc đó mẹ đã hứa với lòng sẽ trả cái ơn nghĩa này cho bố, bây giờ đúng là lúc rồi!

Nước mắt chan chứa mặt, mẹ nắm cánh tay bố :

- Ông... khỏe chứ? Ông... đã ăn gì chưa? Cindy à, hãy vào bếp lấy thêm một cái chén, một đôi đũa nữa lên đây để mời bố ở lại dùng cơm.

Tôi gạt phăng:

- Mẹ! Mẹ đã quên hồi xưa bố đối xử với mẹ ra sao rồi hả? Bố đã bỏ nhà đi theo con nhỏ đáng tuổi con cháu bố. Mẹ đã một mình nuôi các con. Mẹ có nhớ những lúc nhà mình bị nước mưa vào từ trên nóc không? Mẹ phải một mình đứng ra lo, cả nhà phải dọn ra chỗ khác ở. Những lúc Cindy bị xe đụng gãy chân, cũng chỉ một mình mẹ đem nó vào nhà thương chạy chữa. Bao nhiêu thứ nữa. Vậy lúc đó bố ở đâu? Bố đang làm gì? Bố có trách nhiệm không? Hay bố đang vui sướng với tình nhân trẻ, với tiền tài... Bây giờ bố về thì mình sẽ tha thứ tất cả, đón bố trong sự hài lòng vui vẻ sao? Con không làm được chuyện này đâu! Con thà làm đứa con bất hiếu nói hết cõi lòng mình hơn là sống dối trá! Con không muốn... bố!

Cyndy nãy giờ nghe anh nói, nay mới nhẹ nhàng :

- Anh ạ! Rất biết anh và em đều giận bố lắm. Bố có lỗi thật nhiều với gia đình, nhất là với mẹ, nhưng... anh và em sắp có gia đình riêng, mình sắp ra đi, mẹ sẽ như thế nào khi ở lại một mình? Anh có nghĩ đến chưa?

Bố đau khổ:

- Hình như... hình như mọi người không ai hoan nghênh tôi cả, tôi đang làm phiền mọi người phải không? Không ai chờ mong sự trở về của tôi, vậy mà tôi cứ tưởng... vẫn mơ là khi tôi hối lỗi sẽ có ngày đoàn tụ... Tôi đã nghĩ nhiều lắm mới trở về... Tôi xin lỗi, tôi đã có lỗi, tôi thật hối hận lắm! Bây giờ tôi không còn gì... Hay thôi, cứ để tôi đi tiếp con đường của riêng tôi. Xin hãy tha thứ cho tôi!

Sự im lặng như đồng tình với lời đề nghị của bố, không ai giữ bố lại cả.

Bố cúi xuống xách chiếc valise cũ mềm lên, quay lưng định bước ra bên ngoài. Tuyệt vẫn xào xạc rôi. Mẹ chạy đến trước mặt bố, chặn lại:

- Nếu các con không bằng lòng cho ông ở đây thì tôi... sẽ đi cùng ông!

- Mẹ! Mẹ làm gì vậy? Mẹ không giận bố đã tuyệt tình cách đây 20 năm sao?

Bố lẳng lẳng thất vọng tay xách chiếc valise nhẹ tênh, bước ra khỏi căn nhà mà ông đã hy vọng là khi đưa tay bấm chuông ít nhất sẽ nghe được sự reo hò vui sướng của các con. Ông không ngờ phản ứng của gia đình như thế!

Mẹ giải thích:

- Mỗi người có cách giải quyết riêng, mẹ đã nhận ơn bố đã cho lại sự sống này, hãy để mẹ xử sự với bố. Các con đừng làm khó ông ấy, ông là bố các con, đã già yếu, bên ngoài trời đổ tuyết, tất cả mọi hoạt động bị đình trệ, tại sao các con lại đuổi bố của mình ra ngoài chứ? Bố sẽ ở đâu đêm nay?

Em gái tôi mặt đầm đìa nước mắt nhìn tôi. Tình thương yêu bỗng dâng lên trong tim, tôi nắm lấy tay em, lời đi:

- Mình cùng đi tìm bố về nhanh lên!

Sỏi Ngọc - Dec. 2023

(Viết lại câu chuyện kể của chị HH)

ANH SẼ THAY ĐỔI

(Thương về Thái Dương & Cẩm Hương.)

*

Trăng tàn vẫn có anh thương
Buồn chi nguyệt tận? Thái Dương đây nè!
Anh say: chửi bới, lè nhè
Em ngoan không cãi, bạn bè nể nang
Lúc sung sướng, thuở gian nan
Cảm thông, tế nhị, tào khang vẹn toàn.
Cẩm Hương thơm tỏa xóm làng
Thương em hiền hậu: hung hăng anh chừa!
Á Nghi, 5.2.2024

CHO ANH XIN LỖI

Có... lòng nấu nướng thơm ngon
Hồi em có... dạ hãy còn giận dai
Canh chua, cá tộ bàn bày
Tỏi phi thơm lụng... Ngủ ngày hoài sao?

Cho anh năn nỉ đi nào

Mồng Ba làm bếp, trán trào mồ hôi

CHÓI LẮM RỜI EM

Em đà trên sáu chục
Tóc đánh rối bờm xồm
Ai “Dễ thương dễ... sợ”?
Càng nhìn càng... sợ thêm!
*

Một cái áo lắ màu đà nhưc mắt
Mười móng tay mười sắc, loạn thị... hành
Áo đỏ loe còn giày tím, nón xanh
Lại đòi kính kim cương, hiệu chói sáng?
Á Nghi, 5.2.2024

MỘT NHÃN ĐỦ CHUNG... ĐƯỜNG TRĂM NĂM!

Tết, anh tặng dây chuyền
Bắt đeo, chụp hình liền
Vừa “click” xong em tháo
Anh hờn bỏ ra hiên.

*

Trừ nhẫ cưới ưu tiên

Giận lâu chột... dạ. Đây rồi
Lại đau bao tử, anh... nhờ cơ tim!

Anh thương, em chớ lặng im
Khóc hoài, anh khổ, nhà... chìm lệ ai
Lụt, trôi mất chậu hoa mai
Công em tia lá thật tài, lắm hoa!
Á Nghi, 5.2.2024

VẤN CÒN PHƯỚC

Bị bò đá mà sao buồn quá dzậy?
Như ta đây bị... bò đá mới đau
Nàng tham giàu, phụ nghĩa, cuốn gói mau
Tui phước báu: được nuôi con, dạy bảo.
Á Nghi, 3.2.2024

Đeo trăm năm chẳng phiền!
Nữ trang chi vương váu
Càng mê càng sinh ghiền.

Vàng bạc bao cho vừa?
Em chỉ mê Ai Kia
Giận làm chi nổi nọ?
Hãy nghĩ đến đường kia!
Á Nghi, 3.2.2024

MƯA

Đêm mưa thêm lạnh nổi hàn
Người thương, tri kỷ ly tan dặm ngàn
Phong linh ngoài gió oán than
Trong nhà mắt ướt, ngõ ngang: tại sao?
Á Nghi, 3.2.2024